

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése **2007. március 14-én (Szerda) 13.00 órakor** tartott **szoron kívüli nyílt** üléséről.

Az ülés helye: Vasemberház, Díszterem
Nagykanizsa, Erzsébet tér 1-2.

Jelen vannak: Balogh László, Bárdosi Gábor, Bene Csaba, Bicsák Miklós, Bizzer András, Bogár Ferenc, Böröcz Zoltán, Dr. Csákai Iván, Cseresnyés Péter, Cserti Tibor, Dr. Fodor Csaba, Gyalókai Zoltán Bálint, Halász Gyula, Horváth István, Jerausek István, Karádi Ferenc Gyula, Marton István, Dr. Kolonics Bálint, Papp Ferenc, Papp Nándor, Röst János, Szőlősi Márta Piroska, Tóth László, Tóth Nándor képviselők

Tanácskozási joggal megjelentek: Dr. Kelemen Marcell jegyző, Dr. Gyergyák Krisztina aljegyző, Domina Erzsébet helyettesítő osztályvezető, Tárnok Ferenc irodavezető

Marton István: Tisztelettel köszöntöm a megjelenteket. Megállapítom, hogy a közgyűlés határozatképes. Az ülést ezennel megnyitom. Mielőtt a napirendi pontokra rátérnék, kötelességemnek érzem, hogy felhívjam a minket néző polgárok figyelmét arra, hogy a március 15-i ünnepek eseményeivel kapcsolatban ma 15.00 órakor koszorúzás lesz a Kossuth téren, illetve holnap 9,00 órakor kezdődnek a Turul szobornál az ünnepek és folytatódnak a Medgyaszay Házban. Arra kérem a polgárokat, hogy lehetőleg minél nagyobb számban jelenjenek meg a városi ünnepeken. Ezek után a hivatalos részre rátérve, miután hétfőn kaptam egy megkeresést a FIDESZ frakció kezdeményezésére 7 képviselő aláírásával, majd kedden reggel ugyanebben a témában – hiszen látható a címből – az MSZP frakció részéről is kaptam, illetve azon volt egy másik napirendi pont is: Tájékoztató a Nagykanizsa Megyei Jogú Város fejlesztési elképzeléseiről, különös tekintettel a megnyíló EU-s pályázati lehetőségek kihasználására. Nem sorolom fel a három napirendet kezdeményező képviselőket. Kérdezem a testületet, hogy a három napirendi pontot hajlandóak-e így elfogadni?

Röst János: Kérdést intéznék Polgármester Úrhoz. Az előterjesztők gyakorlatilag kezdeményezőként két frakciónak, két képviselőcsoportnak a tagjai voltak, az MSZP és az SZDSZ részéről, viszont a kezdeményezésnél az előadó, az előterjesztő Marton István polgármester szerepel, hiszen nem úgy gondolom, hogy előterjesztő a képviselőcsoportnak bármely tagja, hiszen tájékoztatásról van szó. Mi egyetlen írásos sort Öntől nem kaptunk, hogy hajlandó-e tájékoztatni a közgyűlést ebben a két napirendi pontban. Amennyiben nem, akkor mi ezt visszavonnánk és újrakezdeményeznénk a rendkívüli közgyűlés összehívását.

Marton István: Köszönöm Röst képviselőtársamnak és módfelett örülök, hogy ebben a szép tavaszi időben ilyen vicces kedvében van. A helyzet ugyanis az, amit Ön nagyon jól tud, hogy a FIDESZ frakció, az már hétfőn kezdeményezte, erre volt idő felkészülni. Miután nem akarok naponta rendkívüli közgyűléseket elrendelni sem az Önök, se más kedvére, ezáltal komolytalanná téve a testületi tevékenységet, ezért történt ez, ami itt megjelent.

Dr. Fodor Csaba: Polgármester Úr, ha elolvasta volna normálisan, amit készítettünk beadványt, akkor talán nem tette volna ezt a napirendi ponti javaslatot ily módon meg. Mi arról kértünk tájékoztatást és ezt Öntől kértük, mert Ön teheti meg egyedül közülnünk, hogy a kórház jelenlegi helyzetéről, állapotáról valamit meséljen az önkormányzatnak és meséljen arról is, hogy egyébként mi az elképzelése Önnek és a többségi frakciónak arról, hogy miként működjön továbbiakban a kórház. Ezt mi nem tehetjük meg erről az oldalról, azt gondolom, mert ez érthető és világos, de ez kiderült a szövegből is. Arról pedig, ami a következő napirendi pontot illeti, a városfejlesztési elképzeléseiről, különös tekintettel a megnyíló EU-s pályázati lehetőségek kihasználása tárgyában szintén csak Ön tehet nekünk, vagy Ön adhat nekünk tájékoztatást. Mi honnan adjunk tájékoztatást? Azt gondoltunk naivan, hogy ez az anyag a FIDESZ és az Ön választási programjában benne szerepel. Tudjuk, hogy nem, de mégis lehetőséget akartunk

volna adni Önnek arra, hogy valamit közöljön a várossal, hogy Önök miként gondolkodnak a város fejlesztéséről. Mi a nem ismert és nem létező ilyen programról hogyan adhatnánk a baloldaltól tájékoztatást. Ön félreértette a dolgokat Polgármester Úr.

Marton István: Attól félek Képviselő Úr, hogy Ön értette félre. Kicsit unalmas, hogy minden soros közgyűlésen és most már a rendkívüli ülésen is ezzel a kérdéskörrel foglalkoznak, mikor Ön ugyanolyan jól ismeri a törvényt, mint én, hogy a megválasztást követő 6 hónapon belül. Miután Önök már elkezdték októberben, novemberben mondogatni, én mindig elmondtam, hogy március 31-ig ez megtörténik és meg is fog történni március 29-vel. Hát, ha lenne még közben egy-két közgyűlés, gondolom akkor is Önök ezt elmondanák, ez által igyekezve a közgyűlés show-műsorát degradálni. Azt meg kerek-perec visszautasítom, hogy ez nem szerepelt a mi programunkban, mert igenis szerepelt. Tehát nem szeretem, ha dolgokat összemoszák.

Bene Csaba: Én szeretném javasolni, hogy az 1., 2. napirendi pontokat vonjuk össze és egy napirend keretében tárgyaljuk, hiszen egyedül a Városi Kórháznak a jelenlegi helyzetét és a további működtetését érinti.

Böröcz Zoltán: Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy Ön valóban egyébként a 3. napirendre adott egy magyarázatot, hogy ez március végéig megtörténik. Én a magam részéről el is fogadom, de a 2. napirendi pontot természetesen nem fogom így elfogadni, hiszen előterjesztőnek Ön a soron kívüli ülés összehívását kezdeményezőket nevezte meg. A 2. napirendi pont tekintetében ragaszkodunk hozzá, hogy a beadványunknak megfelelően Ön tájékoztatást adjon Nagykanizsa Megyei Jogú Város Kórháza jelenlegi állapotáról, valamint a kórház jövőbeni működési feltételeinek biztosításáról. A 3. napirendi pont tekintetében természetesen visszavonjuk a kezdeményezést.

Marton István: Köszönöm Pártelnök Úr. A 3. napirendi pont visszavonásának kezdeményezését tudomásul veszem. A 2. napirendi ponttal kapcsolatban, a jövőbeni működés feltételeinek biztosításáról Ön többet tételez fel rólam, mint az Önök által vezetett kormányról, illetve annak szakminiszteréről, lévén, hogy a finanszírozási feltételek még teljesen homályosak, de nyilván szót ejtünk arról akkor is, hogyha esetleg összevonásra kerül ez a két napirend és értelemszerűen, akkor is, ha nem.

Röst János: Nem vonható össze a két napirend. Mind a kettő külön-külön lett meghatározva és külön-külön kérték rendkívüli közgyűlés összehívását. Ily módon a kérelmezőknek a hozzájárulása nélkül ez nem tehető meg, tehát két lehetősége van Polgármester Úrnak. Vagy külön-külön megtárgyaljuk, és akkor Önnek vállalni kell annak az ódiáját, hogy egy előkészítetlen anyagot szóban ismertet, vagy pedig azt mondja, hogy nem vállalja ennek az előterjesztői részét, akkor viszont újra összehívátjuk a rendkívüli közgyűlést a következő időszakra.

Marton István: Miután úgy látom, hogy Önök hetenként akarnak soron kívüli közgyűlést, ez igen, ez jól hangzik képviselőtársam, de éppen a munkának abszolút gátjainak az egyike lesz.

Tóth Nándor: Egy kérdésem és egy javaslatom volna. Kérdezem, hogy ki vezeti a közgyűlést? Javasolnám, hogy Ön vezesse, mert szemből ezek a spontán állandó bekiabálások zavarják a munkát és egy kicsit a közgyűlés a zsidóvárs látszatát kelti.

Marton István: Én úgy gondolom, hogy a közgyűlést én vezetem, akik pedig menetközben bekiabálnak azok, igazat adok Önnek, zsidóvárs jelleggel akarnak kölcsönözni, és le akarják járatni annak a közgyűlésnek a tekintélyét, ahol nem Ők vannak többségben. Ezek után, ha valaki túllépi az SZMSZ-ben fellelhető lehetőségét, azt megkérem, hogy ne szóljon, illetve ha tovább is úgy viselkedik, ahogy nem illendő, akkor adott esetben intézkednem kell a kivezetetéséről.

Dr. Kolonics Bálint: Napirendekhez lenne javaslatom. Én azt gondolom, hogy soron kívüli ülésen vagyunk, és soron kívüli ülés összehívását kezdeményezték képviselőtársaim. Van egy téma, mégpedig a kórháznak a tájékoztatása az ágyszám csökkentés hatásairól, ami aktuális, hiszen az időpont a 2007. március 8. Ez kellő indoka annak, hogy soron kívüli közgyűlést tartsunk, és erről a kérdéssel itt beszéljünk, és tájékoztatást kapjunk. Az 1. és 2. napirendi pont, az majdnem hogy egy és ugyanaz, egy témát ölel fel. Tehát én a magam részéről egy témáról tudok a napirendek között szavazni. Én

kérem Polgármester Urat, hogy vonja össze, és arról szavazzunk. Én most nyilatkozom arra, hogy nem csinállok itt magamból bohócot, és a 2-esről nem fogok külön szavazni, tehát én nem fogom megszavazni és kérem Polgármester Urat arra, hogy a 3. napirendi ponttal kapcsolatban a jövőben ilyen soron kívüli ülésre beadványokat, azt úgy bírálja el, hogy lehetőség szerint majd soros, rendes közgyűlés keretében kerüljön sor ilyen fontos témáknak a megtárgyalására, aminek soronkívülségének egyébként indoka nincs, a hosszú távú fejlesztési elképzelések és a pályázati pénzek felhasználása, tehát készüljön erre anyag, kapjunk erről tájékoztatót, de soros ülésen, és ne bohóckodjunk ezzel, hogy soron kívüli üléseket hívunk össze és ezzel a munkát.

Marton István: Képviselő Úr, én megígértem és itt is lesz március 29-én, amikor annak itt lesz az ideje.

Tóth László: Én a szocialista frakció nevében azt mondom, hogy mi nem szoktunk bohóckodni, most sem tesszük és, hogy megoldjam ezt a nagy problémát, visszavonjuk a 2., 3. pontra tett indítványunkat és akkor így megoldottam az Önök problémáját, legalábbis az elkövetkező egy-másfél órára.

Marton István: Látom, azért vannak a magunk oldalán is azért olyan emberek, akik gondolnak az időre és megpróbálnak vele gazdálkodni. Akkor viszont fel kell tennem a kérdést, hogy a maradék egy napirendi pontot ki fogadja el a soron kívüli közgyűlés ülésének témájaként? Aki ezzel egyetért, az tegye fel a kezét, mert most nincs gépi lehetőségünk. Egyhangúlag az első napirendi pontot vettük napirendre.

A közgyűlés 23 igen (egyhangú) szavazattal a javaslatot elfogadja és a következő napirendi pontot tárgyalja:

Napirendi pont:

1. Tájékoztató a kórházi ágyszám csökkentés hatásairól Nagykanizsa Megyei Jogú Város Kórháza esetében és javaslat a kórházi ágyszám csökkentésére vonatkozó miniszteri döntés felülvizsgálatára (írásban)

Előterjesztő: Marton István polgármester

Meghívottak: Városi Kórház főigazgatója, érintett osztályvezető főorvosok

Bene Csaba: A FIDESZ frakció azért kezdeményezte a rendkívüli közgyűlés összehívását, mert a kormányzó pártok által megindított egészségügyi reform, átalakítás olyan helyzetbe hozta a kanizsai súlyponti kórházat, ami súlyosan veszélyezteti a kanizsai és a környékbeli emberek emberhez méltó egészségügyi ellátását. A szakmai érveket meg sem hallgató egészségügyi miniszter, a kormány és az MSZP, SZDSZ-es országgyűlési képviselők, köztünk Göndör István, Kovács Kálmán, Teleki László hozták olyan helyzetbe a kanizsai intézményt, hogy nemcsak az emberek megfelelő egészségügyi ellátása, de a kórházban dolgozók jelentős részének munkahelyei is veszélybe került. A fenntartónak mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy az itt élők egészségügyi ellátását ebben a nehéz helyzetben is garantálja, mert a legfontosabb érték véleményünk szerint az ember. Nem volt ez mindig így, nem mindig így gondolták a hatalmon lévők. Azt, hogy a betegek meggyógyuljanak, és az egészségügyi dolgozók ne veszítsék el a munkahelyüket. Az eddig elmondottak alapján fontos feladatnak tartom, hogy az április 1-ig hátralévő kevés időben, a közgyűlésben lévő pártok összefogásával próbáljunk meg a pozíciókon javítani a kanizsai és nem a keszthelyi kórház pozícióin és arra is készüljünk fel, hogy mit kell tenni, ha már az ismert ágyszámok maradnak. Én javaslom, hogy először a szakmát, a Főigazgató Urat, illetve a jelenlévő főorvosokat hallgassuk meg, és hallgassuk meg a szakmai érveket, és örömmel látom, hogy Göndör István országgyűlési képviselő is megtisztelte jelenlétével a közgyűlést és javaslom, hogy Ő is fejthesse ki véleményét az elhangzottakról.

Marton István: Köszönöm Frakcióvezető Úr, én a javaslatát elfogadom, és akkor meg is kérem Dr. Kovács József Urat, a kórház főigazgatóját, hogy a napirenddel kapcsolatban fejtse ki álláspontját.

Dr. Kovács József: Igazából indokolt ez mai rendkívüli ülés a kórház szempontjából. Engedjék meg,

hogyan annak, aki nem ismeri a miniszteri határozatot, néhány gondolatot kiemeljek. A tegnapelőtti nap folyamán kaptunk kézhez a Miniszter Úrnak a határozatát, amely március 8-án került a sajtóban publikálásra. Ebből kiemelném azokat, amik érdemi megállapítások. Itt a törvény 1. számú mellékletében meghatározott kapacitáson felül aktív fekvőbeteg szakellátási kapacitást nem állapít meg a Miniszter Úr, ami azt jelenti, hogy a 2006. december 18-án a Parlament által tárgyalta és elfogadott kórház törvény mellékletében szereplő 360 ágy abban a szakmai bontásban került végleges kihirdetésre. Örülök neki, hogy a kellő komolysággal fogadják ezt a határozatot, miután a nagykanizsai kórház a városnak a legnagyobb intézménye és meghatározó nemcsak a betegellátás, a város életében, hanem az önkormányzat költségvetése vonatkozásában is. Tehát itt bármiféle likviditási és egyéb probléma, az az önkormányzat egészének a gazdálkodására fejt ki a hatását. Kiemelném még a Miniszter Úrnak a határozatából, hogy „fellebbezésnek helye nincs” kifejezést idézem, illetve az egyet nem értést, azt a Fővárosi Bíróságtól lehet kérni, tehát mint rendes államigazgatási határozatot az államigazgatási eljárás törvénynek megfelelően meg lehet támadni bíróság előtt. Ennek azonban a végrehajtásra halasztó hatálya nincsen. A Miniszter Úr az indoklásában felsorolja, hogy miért 360 ágyban gondolja a nagykanizsai kórháznak a betegellátását. Ebből felsorolnék néhány dolgot. Itt figyelembe vette a szakellátási elérési szabályokról szóló 54/2006.(XII.29.) miniszteri rendeletet. Kiemeli, hogy előnyben kell részesíteni azokat a kórházakat, amelyek sürgősségi betegellátásra megfelelő felkészültséggel rendelkeznek. Kiemeli, hogy a betegbiztonság szempontjából a legjobban megfelelő betegellátást biztosító kórházakat preferálják ebben. Az egész modern számításhoz és javaslatuk alapján megírják, leírják, hogy a finanszírozási kapacitásokról készített OEP adatbázisok alapján készítették el azokat a javaslatokat, amelyek az egyes ágyszámoknak a kapacitására vonatkoznak, illetve ebből az OEP statisztikákból levont következtetésekre alapítják, továbbá morbiditási és mortalitási adatokra, betegforgalmi adatokra. Itt például az egy esetre jutó ápolási időre, átlagos ápolási időre. Figyelembe vették a biztonságos betegellátást, a hozzáférhetőség vonatkozását, az egyes szakterületeknek az ágykihasználtsági mutatóit, figyelembe vették a leírás szerint az orvos-szakmai kollégiumok véleményét és javaslatát, valamint az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat szakfelügyeleti ellenőrzés keretében végzett megállapításait, tapasztalatait. A határozat, szintén kiemelném még, hogy a megszűnő vagy a csökkenő szakmáknak, a járóbeteg szakellátása megmarad, ugyanakkor a megszűnő kapacitásnak a járóbeteg konverziójára nincs lehetőség. Az átalakítással kapcsolatban a szerződés megkötése után központi támogatás igénybevételeire nyújtanak lehetőséget, illetve szerződés formájában az infrastrukturális átalakításokhoz tekintettel arra, hogy minden átalakítás valamilyen forrásba kerül. Ennyit emeltem volna ki a Miniszter Úrnak a határozatából. A kórház számára ez azt jelenti, hogy a korábbi 516 aktív ágy 156 aktív ágyal csökken. Ez így oszlik meg az egyes osztályaink között. A belgyógyászati osztálynál 27 ágyal csökken az ellátás, ez egy komplett ápolási egység. A sebészeti fekvőbeteg szakellátásban az osztályon 32 ágyal csökken, ami szintén egy komplett ápolási egység megszűnését jelenti. A traumatológiai fekvőbeteg szakellátásban 8 ágyal csökken, ez is jelentős, habár nem egy komplett egységnek a vonatkozását jelenti. A szülészeti fekvőbeteg szakellátásában 32 ágy, ami egy ápolási egységnek a megszűnését jelenti. Itt az ápolási egységet azért hangsúlyoznám ki, mert hogyha ismerjük a kórház szerkezetét, akkor különböző északi, keleti, nyugati tömbök vannak és ezekben egy-egy osztályon általában 25, 30, 35 ágy kerül elhelyezésre. Tehát itt egy-egy szárnynak a tulajdonképpeni megszűnéséről tesz említést a miniszteri határozat. A gyermekgyógyászat vonatkozásában 16 ágyal csökken, ami szintén egy ápolási egység. A pszichiátriai fekvőbeteg szakellátásban 20 ágyal csökken, ami egy komplett ápolási egység megszűnését jelenti a kórház számára. A többi osztály vonatkozásában ilyen 2, 5, 9 nagyságrendű ágyszám csökkenés van. Itt ápolási egységek megszüntetését nem érinti. Egyes ápolási egységekhez nyilvánvalóan jelenleg teljesítmények kapcsolódnak. A teljesítményeken keresztül fekvőbeteg-forgalom, illetve ezen keresztül bevételek kapcsolódnak. A miniszteri határozattal kapcsolatban egy levéllel fordultam a fenntartóhoz, Polgármester Úrhoz, miután nemcsak az ágyszámokban, hanem az ellátási területünkben is változás tapasztalható. A határozat közzétételével egyidejűleg a minisztérium publikussá tette a kórház új ellátási területét. Ebben jelentős községeknek, a korábban évtizedek óta a kanizsai kórház által ellátott községeknek az ellátását átcsoportosították. Példaként mondanék néhányat. Pogányszentpéter, amelyik 20 km-re, Bucsuta 37 km. Pusztamagyaród 38 km. Szentliszló 35 km. Ormándlak, Zákány, Csákány, Csurgó, Pogányszentpéter. Itt, hogyha megnéztük és megvizsgáltuk a Volán busznak a helyi járatát, tehát például Pogányszentpéter és Kaposvár között, akkor ez megközelítésben úgy néz ki, hogy Pogányszentpéterről Nagykanizsára 15-20 perc alatt lehet beérni, Kaposvárra pedig másfél, két óra alatt. Tehát a felsorolt intézmények vonatkozásában egyrészt a kórház 50 km-es körzetéhez tartozó községekről van szó, másrészt ezen körzeteknek, ezen

községeknek a lakosai részére pedig jelentősen növekszik az ellátáshoz való igénybevétel és a szakellátáshoz való utazás távolsága és ideje is. A Miniszter Úr által felsorolt indoklások, azok nem egyeznek a kórházunk kontrolling osztályainak a kimutatásával és sok más ponton nem értünk egyet a határozatban megfogalmazottakkal, például olyannal, mint ha az illetékes szakmai kollégiumoknak a véleményét figyelembe vették volna, sem a pszichiátriánál, sem a kardiológiánál, sem a sebészetnél, azoknál az osztályoknál, amelyeket leginkább érintik a kórházban, azokban gyakorlatilag itt nincs egyezés, nem felel meg a miniszter indoklása a tényleges helyzetnek, a valóságnak, illetve azok a hatásshámítások, hatékonyság számítások, amelyek alapján csonkolták a sebészeti vagy pszichiátriai osztályokat, azok nem a valós helyzet alapján, nem a való számok alapján készültek el. Így mindenképpen javasolom annak ellenére, hogy nincs halasztó hatálya, és végrehajtásra kell kerülni ezeknek a lépéseknek, feltétlenül javasolom a tulajdonos felé, hogy éljen az államigazgatási eljárási fellebbezési lehetőséggel, és bíróságnál kérjük a határozatnak a revízióját. A kórház betegforgalmában ez a kapacitáscsökkenés a betegeknek egy részének az ellátását gyakorlatilag lehetetlenné teszi. Korábban az 516 aktív fekvőbeteg ágyon 180-185.000 ápolási napot tudunk teljesíteni, az osztályok jelentős részénél gyakorlatilag 75, 80, 90 %-os ágykihasználtsággal nagyon pörgősen és intenzíven látták el a betegeket. Az új kapacitásnak megfelelően, tehát a 360 ágyon az évente teljesíthető ápolási napok száma 130.000 körül van. Tehát jelentősen lecsökkent. Ebben az ápolási kapacitásban nem láthatók el a betegeknek a nagy része. Ez által több ezerrel, a korábbi számításaink alapján 7-8-8.500-ra becsülhető azon betegeknek az ellátása, akiket nem tudunk ellátni és itt elsősorban most a saját betegek, tehát a kórháznak a területéhez tartozó betegekről van szó. Az el nem látott betegek természetesen együtt járnak az el nem látott finanszírozással, amelynek a jelenleg becsült értéke – itt kihangsúlyoznám és kiemelném, hogy a miniszteri rendelettel egy időben nem jelentek meg azok a finanszírozási paraméterek, amelyek a részletes költségszámításokat lehetővé tennék, ezek a mai napig nem ismeretek. Jelenleg ismert és aktuális finanszírozási paraméterekkel országos súlyszám alapdjával, illetve a járó beteg ...forint értékével a mostani krónikus betegellátás értékével kalkulálva és modellezve a csökkenő betegforgalom mellett egy olyan 600 millió nagyságrendű kiadás, bevétel csökkenés várható a kórháznál. A 156 ágy megszűnéséhez, illetve itt említettem az ápolási egységeknek a csökkenése révén gyakorlatilag a hozzátartozó személyzet is betegek nélkül és ellátás nélkül marad, ezeknek a száma szintén pontosan jelenleg az előbb említett adatok miatt nem becsülhető meg, illetve nem számolható ki pontosan, nem kalkulálható, de a nagyságrendje, az megközelíti a 200-at, esetleg meg is haladhatja a 200 főt a kórház dolgozói részéről. Jelenleg 900-950 között van a kórház dolgozói létszáma attól függően, hogy az aktív státuszukat, illetve a jogi állományban lévő dolgozókat is figyelembe veszem.

Dr. Szabó Szilárd: A szülészeti osztályt vezetem. A szülés-számunk az utóbbi időben egyre emelkedik az országos tendencia ellenére. 750 fölötti a szülésszám. Három részlegünk van, plusz az újszülött részleg. Tehát van a terhes-patológia, a gyermekágy, és a nőgyógyászat. Tehát, hogyha most 32 ágyat megszüntetnek, akkor mindenképpen veszélybe sodródik az ellátás, ugyanis a gyermekágyon nem lehet gyermekágyra behelyezni nőgyógyászati vagy terhes-patológiai eseteket. Tehát van egy bizonyos gyermekágyas ágyszám, akkor ott nem lehet keverni a betegeket. Tehát nem úgy van az, hogy lecsökkentjük. Országos egyébként, ez a szülészetnek a visszaszorítása, ugyanakkor a kormányzat néhány évvel ezelőtt deklarálta a gyermekeknek, tehát, hogy minél több újszülött szülessen, minél jobb családi segítségét és így tovább. Tehát én úgy gondolom, hogyha lecsökkentik ennyire a szülészeti osztályt és csatlakoznék még ahhoz, hogy a környező területről eddig is több mint 10 %, Somogy megye, Nagyatád innenső részéről jöttek hozzánk szülni, és ez még csak növekszik, akkor én úgy gondolom, hogy ez igen nagy ellátási nehézséget okoz. Nem beszélve arról, hogy a jól képzett szülésznők, nővérek, azok az osztályon, nem tudom, most teljesen bizonytalanságban vannak létszámot illetően. Csak ennyit szerettem volna mondani. E mellett kérném a segítségüket.

Dr. Matoltsy András: Ma reggel, mint minden nap a belgyógyászat orvosi kara megbeszélést tartott és tekintettel arra, hogy négy napos ünnep jön, megterveztük az ügyeleti rendszert, illetve, akit lehetett, beteget hazaengedtünk. Akkor döbbsentünk rá, hogy ha 80 ágya lesz a belgyógyászatnak, akkor egy ilyen négy napos ünnep során, ami öt ügyeletet jelent a mai nappal, egyszerűen betelhet az osztály. Ugyanis egy átlagos napon körülbelül 8-10, hétvégén akár 15-20 beteg is érkezik. Magyarán funkcióképtelenné válhat néhány nap alatt. Az elmúlt hetekben volt szerencsém többször is erről a témáról beszélni. Nyilvánvalóan tudják, hogy a szívérrendszeri betegségek jelentik a világon a vezető megbetegedési és halálokat és ebben szerencsétlen kis országunk ugyancsak hátul kullog vagy ezen a

rossz statisztika élén jár. Úgy is lehet mondani, hogy a születéskor várható élettartam tekintetében Európában csupán két ország mutatói rosszabbak nálunk. Na most teljesen megbízható becslések szerint az elkövetkezendő években növekedni fog a szívérrendszeri megbetegedések száma. Tehát magyarán Nagykanizsán is várható, hogy a kardiovaszkuláris beteg száma a kórházban felvételre váró vagy ellátandó beteg száma növekedni fog. Ez egy statisztikai becslés. Ugyanakkor egy ágy létszámcsökkentésben a kapacitásunk pedig lényegesen lecsökken. Teljesen irreálisnak érezzük ezt a dolgot, és ahogy a Főigazgató Úr mondta mintegy 27-30 ágyas ágy létszámcsökkentés jelenleg egy részlegünknek az ágylétszámával egyezik meg. Magyarán én nagyon-nagyon komoly nehézséget látok mind a sürgős betegellátás terén, mind az előjegyzett betegek ellátásában. Köszönöm a figyelmüket.

Dr. Muzsek István: Annyit szeretnék elmondani a traumatológia és ortopédiával kapcsolatosan, hogy nemsokára szeretnék, mint elő van írva a 2005-ös egészségügyi miniszeri rendelet alapján, hogy protézis műtéteteket kell végeznünk. Ez azt jelenti, hogy az ágyszám csökkentés mellett inkább ágyszám növelésre lenne szükségünk. Amit a Főigazgató Úr mondott az előbb, hogy hozzánk fog tartozni nagyrészt Csurgó és lévén, hogy a nagyatádi kórházban a traumatológiai ellátás lényegesen csökkeni fog, ha egyáltalán lesz traumatológia ellátás Nagyatádon. Nem utolsósorban az autópályát nemsokára át fogják adni várhatóan, ami a balesetek számának a növekedéséhez fog vezetni. Ezekhez kérjük a segítséget, hogy nemhogy kevesebb, inkább több ágyra lesz szükségünk valószínűleg.

Dr. Kovács József: A sürgősségi és traumatológiai ellátáshoz annyit ki kellene, hogy egészítsék, hogy a kórház elnyerte az úgynevezett súlyponti minősítést, tehát benne van abban a 39 kórházban, amely a magyar egészségügy gerincét képezi és az ellátás kórházi vonalát biztosítja. Itt a sürgősségi betegellátásnál kiemelt földrajzi szerepet tölt be a nagykanizsai kórház. Tulajdonképpen a sztrádán innentől 100 km-ig, Siófokig nincs olyan traumatológia ellátás, amelyik szakszerűen és a legkorszerűbb elvek szerint látná el a kórházat. Jelenleg is megfelel a kórház a sürgősségi betegellátás feltételeinek, hiszen akut kardiológiai ügyeletet tartunk,őrzővel,ügyeletet az agyi érkatasztrófák esetében és valamennyi traumatológiai sebészeti akut hasi katasztrófát a sebészeti traumatológiai osztályunk ellát. Emellett azonban a kórháznak szüksége van a sürgősségi betegellátó osztály kialakítására is, amelyet a következő rendes időben megtartandó közgyűlés elé kívánunk majd beterjeszteni. Ez kidolgozás alatt áll jelenleg.

Dr. Heim Tamás: A magam részéről az intenzív terápiás osztályt fenyegető ágyszám csökkentés várható következményeiről és az ezzel kapcsolatos európai ajánlásokról szeretnék néhány mondatot szólni. Jelenlegi állapot szerint várhatóan az intenzív terápiás osztály ágyszámát 2-vel, 10-ről, 8-ra csökkentik. Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a jelenleg érvényes európai ajánlások egy korszerű, modern kórház esetében az aktív ágyszám 6-10 %-ban határozzák meg az ajánlott intenzív ágyak számát és további 20 %-ot, körülbelül 16-20 %-ot az úgynevezett magas függőségi szintű vagy szubintenzív ágyak számát. Ez azt jelenti esetünkben, még ha csak 360 ágygal számolunk is, hogy körülbelül 20 intenzív ágy és 40 szubintenzív ágy lenne indokolt. Tehát minden szempontból azt kell mondanunk, hogy ha Európa felé haladunk, akkor az intenzív és szubintenzív ágyak számának az emelése lenne indokolt, nem pedig csökkentése. Talán még annyit mondanék el néhány mondatban, hogy az elmúlt több mint 30 évben több mint 15 ezer kritikusan súlyos állapotú beteget láttunk el. Kezdetek óta 10 ágyon működtünk – több mint 30 éve –, a kórház rekonstrukció kapcsán ez 12 ágyra bővült, legalábbis elméletileg, mert a Bokros-csomag kapcsán ez visszaállt a megelőzően lévő 10 ágyra és most pedig a tervek szerint 8 ágyra kívánják ezt csökkenteni. Véleményem szerint a kritikus állapotú betegek ellátása nagyon komoly zavart fog szenvedni, tekintettel arra, hogy a beteganyagunk egyre inkább idős betegekből és többféle betegségben szenvedő betegekből tevődik ki, ebből kifolyólag az átlagos ápolási idő is emelkedik. Mindezek miatt pedig, ha új súlyos beteg jön, akkor azt vagy nem tudjuk felvenni az osztályra, vagy pedig olyan beteget kell kiadnunk a hagyományos osztályokra, aki még intenzív terápiás ellátást igényelne. Mindkét esetben a beteg életébe kerül veszélybe.

Dr. Nagy Rozália: A pszichiátriai osztály nevében szeretnék szólni. Jelenleg az osztály 40 aktív ágyon dolgozik és ez az osztály két részlegből áll. Ezt azért tartom nagyon fontosnak elmondani – korábban ezt soha nem említettem egy fórumon sem –, mert ebből a szerkezeti helyzetből fog kiderülni az, hogy el fog lehetetlenülni a betegeknek az ellátása. Tehát az egyik része egy 20 ágyas szubintenzív részleg. Ez egy olyan kulccsal zárható szeparált osztály, ahol csak a tudatmódosult beteg kezelésére vagyunk berendezkedve. A másik 20 ágyon azok a nem heveny kórképek ellátása jön szóba, akiknek a tudatuk

tiszta. Na most el lehet képelni, hogy azok a betegek, akik tiszta tudattal jönnek be, de éppen depressziósak, krízisben vannak, ezek a betegek nem fognak átmenni a szubintenzív részlegre, mivel az egy zárt részleg. Eddig is az ápolási idő, a normatív ápolási időnek a felével tudunk élni, ez után a negyedével tudnánk, de mivel, hogy ez kivitelezhetetlen, így egyértelműen az fog sorra kerülni, hogy minden harmadik beteget el kell, hogy küldjünk az osztályról. Ennyit szerettem volna mondani.

Dr. Kovács József: Köszönöm szépen Főorvos Uraknak, hogy élőben elmondták, ami a napi munkájuk kapcsán tapasztalatként van. Összefoglalásként hadd mondjam el, hogy a minisztériumi határozatnál, tehát a folyamatos egyeztetések során, amely mind a RET-nek, mind a miniszternek, mind az államtitkár és kabinet felé, jeleztük a területi országgyűlési képviselők felé is azokat az anyagokat átnyújtottuk, amelyekben egzakt számítások alapján kimutatjuk és bizonyítjuk, hogy az említett osztályoknál, tehát nem a kórház valamennyi osztályánál, hanem azoknál amelyeknél súlyos szakmai működési problémákat, betegellátási nehézségeket az ellátáshoz való hozzáférést jelentő tapasztalatokat észlelünk, azokat jeleztük és átadtuk. Ezek a miniszteri határozatban többszöri konzultáció ellenére sem kerültek megjelenésre. Olyan reflexiókat kaptunk, hogy a kórház elfogadta a miniszteri javaslatokat. A kórház a miniszteri javaslatok egy részét elfogadta, hiszen számos osztály esetében azok a számítások egybeestek a kórház betegforgalmi adataival. Itt utalnék a fül-, orrgégészetre, az urológiára, rehabilitációra és egy-két olyan osztályra, amelyben szinkron van, és a kétféle számítás megegyezik. A kórház saját számításait sokkal fontosabbnak tartom. Egyrészt azért, mert helyben jobban ismerik a kórház belső működését, a másik pedig a minisztérium a szakmai feldolgozás alapján egyszerű mechanikus statisztikai adatokkal dolgozott és nem vett figyelembe olyan helyi szakmai sajátosságokat, mint ami a sebészeti osztályon belül működő 15 ágyas komplett érsebészeti részleg van üzemben, illetve olyat sem vett figyelembe, mint például a traumatológiai osztályon egy ortopédiai ellátás is folyik. Ha ezek nem lettek volna, akkor elképzelhető lett volna, hogy a miniszteri javaslatnak a szakmai racionalitása esetleg megállja a helyét. A másik komoly észrevételünk az átalakításnak az időtartama, amelyben hétfőn a sajtóval volt módom találkozni és erre a minisztérium is megtette a megfelelő reakcióját egy ilyen nagy horderejű ágyszám leépítésnél 156 ágygal, ahogy említettem 8 ápolási egységet kell teljes egészében megszüntetni és szanálni. Ennek nemcsak szervezeti és az infrastrukturális átépítési kötelezettségek hárulnak a kórházra, illetve a kórház vezetésére és dolgozóira, hanem olyan munkaügyi bér és létszámintézkedéseket kell hozni, amelyek két hét alatt nem bonyolíthatóak le. A Munka Törvénykönyve és a közalkalmazotti szabályzat, az érdekegyeztetésekkel kapcsolatos tárgyalások, azok olyan időtartamot igényelnek, amelyek messze túlnyúlnak a két hét alatt, tehát egy ilyen folyamatnak a technológiai idejére sem elegendő a két hét. Itt utalnék olyanra, mint egy létszámleépítés, amely meghaladja a 3 %-ot, tehát ami nem az igazgató, illetve a kórház belső hatásköre, ez már közgyűlési hatáskörbe tartozik. Tehát ebben közgyűlési döntésnek kell születnie. Azt megelőzően a megfelelő érdekképviselőkkel, munkaügyi központokkal és egyébekkel kapcsolatos tárgyalásokat le kell folytatni. Itt a Munka Törvénykönyve legalább 30-40 napos határidőket szab meg. Tehát ez két abszolút lehetetlen, nem beszélve arról, hogy az átalakításhoz kapcsolódó pénzügyi feltételek, amelyek minden költözéshez, az új költözéshez, a beköltözéshez szükséges ÁNTSZ minimum feltételeknek a biztosítása és az ezzel kapcsolatos költségek nem állnak jelenleg a kórház rendelkezésére. Erre a hétfői sajtótájékoztatón volt módom meghallgatni Horváth államtitkár asszonynak a reakcióját, amelyet Ő maga is elfogad és beismer, hogy két hét alatt ilyen horderejű változás tulajdonképpen nem valósítható végre nemcsak a nagykanizsai kórházban, de valamennyi kórházban, hiszen ezt az észrevételt nemcsak tőlünk kapták meg, hanem megkapták a Kórházszövetségtől és sok más kórháztól is.

Marton István: Nagyon szomorúan hallgattam az itt elhangzottakat, mert ugye nagy baj az, hogyha 600 millió forinttal kevesebb bevételt tud elérni a kórház, de hogy itt az Osztályvezető Főorvos Urak referáltak, még nagyobb baj az, hogy beteg, illetve szakmai szempontok alapján, mármint orvos-szakmai szempontok alapján a csonkítás ettől sokkal nagyobb, mert ez ugye a költségvetésnek kiteszi a gyöngye 15 %-át, viszont a 156 aktív ágy elvételével a maradék ágyszám nem éri el a korábbi aktív ágyszámot. Ez döbbenetes, hogy 30,2 %-al meg meri csonkítani az egészségügyi kormányzat az aktív ágyak számát, miközben a terület nő és vannak olyan szakterületek, ahová mondjuk Vasvárról meg Óriszentpéterről kellene bejárni a kanizsai kórházba, ami meg hát eleve egy olyan dolog, hogy aki ilyet javasol, az nem biztos, hogy kijárta az általános iskola 7. osztályán a földrajz órát, mert ettől még szörnyűbb dologgal is találkoztam, amikor egyes szakterületeken Szolnokról Veszprémbe kell elfáradni a betegeknek. Kétségbeejtő helyzet. Ezt senki meg nem tudja mondani, hogy ebből mi alakul majd ki

hosszabb távon. Örömmel látom körünkben Göndör István Országgyűlési Képviselő Urat. Megkérdezem, hogy kíván-e szólni. Köszönöm Képviselő Úr, megadom a szót.

Göndör István: Én később szándékoztam szólni és szerettem volna még néhány véleményt meghallgatni, és elsőként hadd mondjam azt, hogy szomorú vagyok, hogy erről a közgyűlésről csak a sajtóból értesültem, tehát én ma ide úgy jöttem, és ezért nem voltam biztos abban, hogy szólhatok, a sajtóból értesültem erről. Én azt szeretném kérni, ez az első kérésem Polgármester Úrhoz, Alpolgármester Úrhoz, Jegyző Úrhoz és legalább azokhoz, akik megszólaltak ebben a kérdésben, hogyha nem többször, egyszer legyenek szívesek, olvassák el az egészségügyi szolgáltatókról szóló, az Igazgató Úr által többször hivatkozott törvényt. Ezt én még címezem a Jegyző Úrnak is. Nem tudom elolvasni, hogy ki volt, aki ellenjegyezte ezt a határozati javaslatot, de aki azt írta a 3. pontba, hogy az önkormányzat nevében a polgármester forduljon a miniszterhez a miniszteri határozatban meghatározott ágyszámok megváltoztatásához, az nagy valószínűséggel nem olvasta el a törvényt, mert tudnia kell, hogy a miniszternek nincs ilyen jogosítványa. A törvény regionálisan meghatározta az aktív és a krónikus ágyak számát, ezen belül csak a Regionális Tanácsoknak volt lehetősége változtatni a régió belül. Én nagyon szomorúan látom, de örülök neki, mert az anyagban megtaláltam, és Igazgató Úr és a Főorvos Urak közül is többen hivatkoztak a Somogy megyei területre. Somogy megye egy másik régió. Az új beteg-utak kijelölésében a somogyi emberek számára nem Zala megye felé vezet a gyógyítás útja, hanem Kaposvár és Pécs felé. Tehát erről beszélni, ez illuzórikus. Tehát, amikor arról beszélnek, hogy 30 % és itt nem tölem való a szám, többen azt mondták, és az Igazgató Úr is használta a szót, hogy körülbelül 10 %-a Somogy. Azonnal igaz lesz ránk is a 20 plusz 10, innen van a 30 %. Ennyit csak a határozati javaslatról, de visszafordulok. Tessék végiggondolni a történéseket. Ezt a törvényjavaslatot, azt, hogy az előkészítés 2006. nyarán megkezdődött, azt hiszem, hogy igazán senkire nem tartozik, csak azokra, akiknek ebben a múlt nyáron dolgozni kellett, de szeretném folytatni. Ez a törvényjavaslat minden képviselő előtt ismert 2006. november eleje óta. Hiába csóválja a fejét Alpolgármester Úr, Önnek is. Tehát volt rá majdnem teljes egy negyedév a határozathozatalig, hogy bárminemű változtatást lehessen kezdeményezni. Azok a levelek, amelyekre az Igazgató Úr hivatkozik, azok zömében már 2007-re datálódnak. A döntést az Országgyűlés 2006. december 11-én hozta a módosításokról való szavazással és december 18-án zárószavazással lezárta. Én arra szeretném felhívni a figyelmet, ismerve azt, hogy ez tényleg problémát és feszültséget okoz, amit érdemes lenne megfontolni ennek a testületnek, ha tényleg ezzel a kérdéssel foglalkozni akar, amire én lehetőséget látok és törvény adta lehetőség, ha valós ez a somogyi probléma, márpedig én is elfogadom, hogy valós, mert tudom, hogy ez a természetes közlekedési útvonal, akkor a Polgármester Úrnak, a Főigazgató Úrnak ebben a kérdésben kell eljárni. Ha kell, kikeresem a papírjaim közül és megmondom pontosan azt a törvényi helyet, amely alapján még a határozathozatal után is, tehát a miniszteri levél után van jogosítványa a fenntartónak megállapodni az ágyszámok átcsoportosításában, de nincs a miniszternek. Ezt már csak törvénymódosítással lehetne megváltoztatni, semmilyen más körülmények között. Igen, a törvénynek a hibája az, hogy egy darab tartalékágyat nem hagyott, hanem a teljes aktív és krónikus ágyat felosztotta az ország régiói között, ezért nincs miből további osztozkodást végrehajtani. Amennyiben az első megoldás nem vezetne eredményre, akkor szeretném mondani, hogy a törvény szerint április 1-je után is meg van a fenntartóknak és a szolgáltatóknak az a joga, hogy a Regionális Tanácson keresztül a szomszéd régióval egyezkedjenek, ha ebben van ilyen szándékunk, és bizonyítani tudjuk, hogy ez nekünk többletfeladatot és többletágyat igényel. Engedjék meg, hogy reagáljak Bene Csaba Frakcióvezető Úr első gondolataira. Tisztelt Képviselő Úr! Én tudomásul veszem, és nekem ma már nem okoz lelkiismereti problémát, hogy Magyarországon az államháztartás egyensúlyának teljes felelőssége és súlya, az a kormánypárti képviselőknél húzódik, és nekik kell ezt megoldani, de én nemcsak nagykanizsai képviselő vagyok, hanem zalai is. Önöknek jogában áll kimondani, hogy Keszthelyen ne legyen kórház, ezt követően ezt képviselheti a Főigazgató Úr, képviselheti a Polgármester Úr, mint fenntartó és el lehet dönteni, hogy azokat az ágyakat hogyan osszuk el, de igen, kijelentem Önnek így szemtől-szembe, én nagyon büszke vagyok arra, hogy ennek a kórházi ágy elosztásnak a nyugat-dunántúli régióban egyedül Zala megye a nyertese. Tessék visszakeresni, Cseresnyés Úrnak rendelkezésére áll ugyanúgy az összes információ, mint nekem, hogy hogyan nyertünk több ágyat Zalába a ránk kirótt, a törvénytervezetben a lelegején szereplő mennyiségnél. Lehetett volna ezen változtatni, csak azokat az érveket, amelyeket elmondanak a Főorvos Urak és elmond a Főigazgató Úr, ezeket a Regionális Tanácsban a 16 intézményvezetőnek, nem engem, nem a politikusokat kell meggyőzni, hanem a szakmát kellett volna meggyőzni. Ezt a munkát nem végezték el. Tessék feltenni a kérdést, miért nem végezte el a Nyugat-dunántúli Regionális

Tanács ezt a munkát: Mert a törvény megadta a lehetőségeket, még arra is, hogy átcsoportosítás legyen az egyes szakmák között. Tehát a lehetőség minden körülmények között biztosítva van. A személyzettel kapcsolatban két dolgot hadd mondjak. Az egyik pikírt. Igen, a mostani közgyűlés is bizonyítja, hogy ebben a hosszú időszakban senki nem vette komolyan ezt a törvényjavaslatot és most egyszerű azt mondani, hogy két hét van rá. Nem igaz, mert amikor a Regionális Tanács visszaküldte a levelét, akkor tudott volt, ha a törvényt valaki elolvasta, akkor tudta, hogy ettől eltérő nem lehet, mert Nagykanizsán 360 ki van jelölve aktív és hozzá 148 krónikus ágy. Azért szeretném elmondani, hogy amikor foglalkoztatásról beszélünk, erről is tessék beszélni, mert ott is kellene orvosok és kellene ápolók is minden körülmények között. Ezen túl, akinek akár átköltöznie kell, akár csak elhagyni az állását, erre igenis az állami költségvetés, reményeim szerint a mai kormányülés dönt arról, hogy megfelelő forrást biztosít azoknak az intézményeknek, aki igazolni tudják, hogy számukra ez rendkívüli kiadásokat jelent. Tisztelt Képviselő Urak! Azt gondolom, hogy nekem nem kell Önök előtt bizonygatni, hogy milyen mértékben vagyok elkötelezve a nagykanizsai egészségügy iránt, és most látom igazolva azt, hogy tudatosan készültünk arra, hogy a nagykanizsai kórházban gyorsabban kell fejlesztéseket végrehajtani, mint Zalaegerszegen vagy bárhol máshol, hogy kiemelt kórház lehessünk. Megvan a kiemelt kórházi státuszunk, és fél mondattal érintette Főigazgató Úr, nekünk lehetőségünk van arra, hogy további ágyakat szerezzünk azzal, ha bővítjük a feladatokat pályázatok útján. A pályázatokhoz is forrás lesz, és azokkal az ágyakkal is automatikusan lehet növelni a kórházi ágyak számát. Tehát én azt gondolom, hogy a gond rendkívül nagy, de mindenütt az országban, és ha azt akarjuk, hogy kevesebb járulékot fizessünk mindannyian, az itt nem ülök is, ahhoz változtatni kell, és hadd mondjam azt, nem a mai színvonalon. A mainál magasabb színvonalat szeretnénk mindannyian és ebben orvosok és betegek és leendő betegek biztos, hogy mindannyian egyetértünk. Csak ehhez nem politikai hisztéria kellene, hanem keresnünk, hogy hogyan tudjuk a problémát megoldani. Köszönöm szépen Polgármester Úr.

Cseresnyés Péter: Sajnálom azt, hogy Göndör Úr, Göndör Képviselő Úr itt politikai hisztériakeltésről beszél. Szó nincs erről. Ön mondta ki Képviselő Úr, hogy a gond nagy és ezt a gondot, ezt a problémát Önök okozták, mind a költségvetési problémát, mind pedig az egészségügyben, a kórházügyben lévő problémát. De néhány dolgot hadd mondjak el azzal kapcsolatban, amit Ön mondott, próbálva megmagyarázva azt a bizonyítványt, amit azt hiszem, hogy nagyon rosszra minősítettek nagyon-nagyon sokan az egészségügyben dolgozók és az országban élő emberek is. Ön azt mondja, hogy nem az Egészségügyi Miniszteren és a kormányon múltott az, hogy egyes kórházak hány ágyat kaphatnak, hány aktív ágyat kaphattak. Könnyű úgy másra áthárítani a felelőséget képviselőtársam, egy talán jól elképzelhető párhuzammal egy hasonlatot hadd mondjak, hogyha mondjuk 10 éhes emberhez 2 szelet zsíros kenyeret bedobnak, hogy veszekedjenek rajta. Ezt történt. Az Egészségügyi Miniszter elhatározta, hogy megcsonkítja a kórházügyet, majd bedobta azt a két zsíros kenyeret, hogy a RET-en belül a Regionális Egészségügyi Tanácsokon az egyes önkormányzatok veszekedjenek azon a kevés ágyszámom, amit már akkor tudták, hogy nehéz lesz a gyógyítás, az ezt megelőző időszakban. Tehát a döntés az Önöké volt, a döntés az Egészségügyi Miniszteré volt többek között, hisz azóta a novemberi nap óta, amikor először megjelentek a számok, hogy egyes kórházaknak milyen aktív ágyszámot szán az Egészségügyi Minisztérium és a kormány, azóta azért történt egy és más. Tiltakozások sora és nemcsak az emberek és nemcsak a politika részéről, hanem a szakma részéről is. Ha nem emlékezne valaki is erre, és hogyha már megszólítottam, akkor hadd mondjam, valószínű, hogy nem az én figyelmemet kerülte el sok minden, hanem az Ön figyelmét kerülte el például az, hogy a költségvetési vitában én több módosító javaslatot tettem annak érdekében, hogy a nagykanizsai kórház az ajánlások ellenében másfajta aktív ágyszámmal kerüljön be majd a törvénybe, kiemelve egy-két osztályt ebben az ügyben. Tehát, hogy történtek lépések ebben az ügyben az önkormányzat részéről, más részről is, az ezzel bizonyított. Azt, hogy Önök ezt nem vették figyelembe, az egy másik kérdés, de abban az esetben nem másra kellene mutogatni, nem másra kellene a felelőséget áttolni. Hogyha valaki nem hiszi ezt a dolgot, nézzen utána, az archívumban meg lehet találni a költségvetésben a módosító indítványokat. Tehát erről van szó. Én azt hiszem, hogy nem egymásra kellene mutogatni. Most egy helyzet van, és azért nem lehet a jövőről beszélni, hogy erről is szóljak, hisz volt egy olyan ajánlása az MSZP frakció részéről, hogy beszéljünk a jövőről. Azért nem lehet a jövőről beszélni képviselőtársaim, mert még nincs jövő. Nem tudjuk azt, hogy mit akar az Egészségügyi Miniszter, nem tudjuk azt, hogy mit akar a kormány, nem láttuk még azt a szerződést, amit az Országos Egészségbiztosítási Pénztár ajánl majd az önkormányzatoknak, pontosabban a kórháznak, azt a finanszírozási szerződést nem látta még senki sem. Majd akkor lehet beszélni arról, hogy mi fog történni Nagykanizsán, amikor ezt a szerződést látjuk,

akkor tudjuk majd azt, hogy hogyan lehet finanszírozni a nagykanizsai kórházat. Most csak elképzelni tudjuk. Ezt a helyzetet kell megoldani, és meg kell próbálni mindent megtenni annak érdekében, hogy ez az ágyszám, ha még változhat, akkor változzon, ha nem változhat, akkor egy olyan finanszírozási tartalommal jön az OEP szerződési ajánlás hozzánk, ami a nagykanizsai kórháznak a működését biztosítja. Ha már megszólítottam mindjárt Göndör képviselőtársam hozzászólásának az elején, hogy ingatom a fejemet, én akkor ingattam a fejemet, amikor Ön azt mondta, hogy júniusban azok dolgoztak, kezdtek el dolgozni a kórházcsonkításon, akikre ez tartozott, hát én azt mondom, hogy mindenkire tartozott volna ez, mert az embereket is érinti, legfőképpen a szakmára tartozott volna és én azt hiszem, hogy Göndör Úrnak most nem kellene csóválnia a fejét, mert az előbb Ő is ezt tette. A helyzetet kell megoldani, és ebben kérjük az Ő segítségét, mert ebben a dologban a szocialista és szabaddemokrata képviselőtársainkon túl Ő tudna, ha akarna, a legtöbbet tenni.

Göndör István: Összesen két dologra reagáljak. Nem tudom, hogy itt van-e a teremben Cserhádi Főorvos Úr, de bízom benne, hogy nem fog meghazudtolni. Szóval, ha Önök azt gondolták rólam, hogy olyan hülye vagyok, hogy ebbe a hosszú egyeztetési folyamatba nem kapcsolódtam be, és nem hívtam be a kórházat segítségül az első perctől kezdve, amikor a 360 leírva megjelent, vele kezdtem egyeztetni, és amikor Kovács Főigazgató Úr megjelent a színen, vele is. A másik, amiért csóválom a fejemet, igen, azért kedves Alpolgármester Úr egyszer Önnel ezt a vitát lefolytattam, ezer forintból nem lehet kettőezret elosztani akkor, amikor a törvény kimondta, hogy mennyi a krónikus ágyak száma, csak azokat az indítványokat lehetett komolyan venni, aki megmondta, hogy honnan veszek el és hova teszek és ezt a feladatot nem végezte el a Regionális Tanács. Nekik van meg. Én azért mondom, hogy a jövőről beszéljünk. Minden évben a Regionális Tanácsnak joga lesz a fenntartókkal együttműködve dönteni arról, hogy akár egy intézményen belül, tehát ha Kovács Főigazgató Úr azt mondja, és hadd mondjam tényleg, tehát nem szakmai érvek alapján, hogy a szülészetből 10 %-ot átcsoportosít akár traumatológiára vagy bárhová, neki ezt a jogot megadja a törvény - kell hozzá a Polgármester Úr, mint fenntartó jóváhagyása. És a másik az, hogy más kórház terhére, mert a beteg-utak most fognak kialakulni, lehet, hogy Zalaegerszegen indokolatlan a belgyógyászati ágyak száma és 2, 3, 5 átcsoportosítható, de ezeket a vitákat le kell folytatni, és ezt nem nekünk kell. Továbbra is hangsúlyozom, ez nem a mi feladatunk, nem a politikusoké, ez a szakmáé, ezt a szakmának kell, és ha Ők nem végzik el, akkor helyette belépett a törvény és lett az, ami ebből következett. A finanszírozási szerződés. Akkor én most megfordítom. Igen azért ez a sietős tempó, mert azt akarjuk, hogy a lehető leggyorsabban és nyilván nagyobb normatívával lesznek finanszírozva azok az egészségügyi intézmények, köztük a kiemelt kórházak, mint voltak korábban.

Dr. Kovács József: Mindenképpen az elhangzottakat orvos-szakmai és kórház-menedzsment oldaláról szeretném pontosítani, illetve kiemelni néhány dolgot, tehát a tavaly december 18-án elfogadott kórház törvény egy kórház-korszerűsítéséről szól, ami azt jelenti, hogy a magyar egészségügyi ellátásnál kijelölnek 39 súlyponti kórházat, amelyre az ellátás gerincét, az ellátás tömegét helyezik. Ez az én laikus értelmezésemben, de bárki laikus értelmezésében azt jelenti, hogy ezekre a kórházakra, amelyekre kiemelt súlyponti feladatellátást hárítanak, katasztrófa ellátást, sürgősségi ellátást, központi területi kórházakkal való konzíliumot, azoknak a feladatai egy részének az átvállalását, megadják hozzá a szükséges eszközt. Ezzel ellentétesen elvonnak 156 aktív ágyat, tehát teljesen inkoherens az a szándék, amit a törvény, illetve a törvénynek a végrehajtása folyamán megjelenik a nagykanizsai kórház vonatkozásában. Azt is meg kell, hogy mondjam, hogy nagykanizsai kórház a kiemelt súlyponti kórházak között gyakorlatilag úgy diszpreferálva van azzal, hogy ilyen volumenű ágyszám-csökkenés nagy megyei kórházak esetében sem következett be. Egyetlenegy intézmény előzi meg a nagykanizsai kórházat az a bizonyos intézet a MÁV....., amelynél több ezer ágyat megszüntettek és ott elsősorban ennek az volt a motivációja, hogy kiürültek bizonyos feladatok. Tudják jól, hogy a honvédség az elmúlt néhány év alatt, évtized alatt elvesztette a személyi állományát egy nagyfokú restriktív kapcsán a tényleges 60 ezres reguláris hadsereg 8 ezer főre csökkent. Ennek egy központi honvédkórház fenntartása valóban teljes indokolt. Ugyanezt elmondhatom a BM kórháznál is és ott más speciális feladatok miatt ürültek ki azok a tényleges orvos szakmai feladatok és a párhuzamosságok indokolják is a bizonyos összevonásokat. Nagykanizsán és Nagykanizsa környékén semmilyen párhuzamos ellátás nincsen és a miniszteri elvekben egyértelműen került megfogalmazásra, hogy ott, ahol párhuzamos ellátás, ott gyakorlatilag preferálni kellene az ellátást. A 156 ágy elvonást nem tekintem preferenciának bármennyire is így interpretálják. A december 18-án megjelent kórház törvény - ez is ennek a megnevezése, kórházfejlesztési törvény. Ez gyakorlatilag nem lezárta az egészségügyi reformot,

hanem ennek az úgynevezett egészségügyi reformnak a nyitányának kellett volna, hogy legyen. A nagykanizsai kórház ennek a mellékletében, ennek a törvénynek a mellékletében egy minimális garantált ágyszámot kapott, 360-at. Ez nem azt jelenti, hogy 360 ágygal kell ellátni a kiemelt súlyponti megnövekedett feladatokat. A Somogy és Zala megye határán lévő kórháznak korábban is, jelenleg is évtizedek óta a betegek hozzáférhetőségét gyorsan és jól biztosítható ellátásra néhány Somogy megyei településen évtizedek óta itt veszik igénybe az ellátást. Ez megint a minisztériumnak a felelőssége, hogy egy lényegesen hosszabb utazásra beutaztatják Nagykanizsára a betegeket, majd innen buszátszállással elmehetnek Kaposvárra bizonyos egészségügyi ellátások igénybevételével. Nem fűzök hozzá kommentárt, viszont ezzel a kórház ellátási területe nem olyan arányban csökkent, hanem 106.000-ról 103.000-re csökkent le. Tehát a kórház ellátási területe olyan szignifikánsan nem csökkent, amelyik a 156 ágynak az indokoltságát eredményezné. A szakmai észrevételeinket, azt, hangsúlyozom, a RET-hez, tehát miután január 1-jén átvettem a kórházat, a RET-hez benyújtottuk a RET-nél valamennyi szakmai érveket elmondtuk, ezt a minisztériumnak közvetlen, a miniszter Úrnak közvetlen, a minisztérium teljes vezérkarának, a Regionális Egyeztető Tanácsok vezető ÁNTSZ szakfelügyelő főorvos is megkapta. A RET-ben tulajdonképpen a szakmai megegyezést, azt kell, hogy mondjam, lehetetlenné tette az a miniszteri javaslat, amelyik oda lekerült. A nyugat-dunántúli régiónál is ellátásban közel 8 ezer ágynak a sorsáról kell rendelkezni és egy megfelelő szakmai átcsoportosításnál, ami már eleve egy csonkolt ágyakat jelentett nemcsak nálunk, valamennyi kórháznál, tehát van olyan kórház, amelyiknél 100 %-os aktív ágyszám elvonást indukáltak, illetve javasoltak. Gyakorlatilag olyan kevés puffer ágykapacitást bocsátottak a RET rendelkezésére, amelyből érdemben nem lehetett semmiféle szakmai dolgot kihozni. Itt utalnék például arra, hogy a 600 egynéhány ágyból az utólag a súlyponti kórházak közé felvett soproni kórház 416 ágyat elvett. 100, 100 egynéhány ágy volt az puffer kapacitás, amit szakmailag kellett volna megoldani egy 8000 ágyas kapacitásnak racionalizálásához. Ez gyakorlatilag önmagában hordta a miniszteri javaslat az eredménytelenség csiráját. Még van két gondolatom, amit feltétlenül kell. Tulajdonképpen magában a javaslatban is olyan szakmaiatlanságok, tehát egyik, hogy a területi ellátási elvnek az átszervezése és a hozzáférhetőségnek némely esetekben a fékezését nagyon szakmaiatlannak tartjuk és szakmaiatlannak tartjuk az egész miniszteri javaslatban azt, hogy ugyanakkor az aktív ágyak megszűnése mellett a krónikus rehabilitációs ágyak számát olyan extrém mértékben növelte meg, amellyel maga a rehabilitációs szakmai kollégium sem ért egyet két dolog miatt. Az egyik miatt nincs szükség olyan mennyiségű rehabilitációs ágyra, 7000 ágyra, amit a minisztérium publikált és gyakorlatilag rátukmálta bizonyos kórházakra. A másika pedig ennek a humánpolitikai feltétel. Nincs jelenleg annyi szakember, aki a 7000 ágyon a fekvőbetegeket el is tudná látni. A 2006. március 8-án, tehát a néhány nappal ezelőtt publikált ágyszám, illetve a miniszteri határozat pedig egyértelműen ezt tekintjük az átalakítás startjának, nem pedig azt, hogy októberben, novemberben, januárban, decemberben milyen javaslatok és változások hangzottak el, hiszen egy 2006. december állapotokra megnézném, hogy ki az a kórházvezető vagy ki az a tulajdonos, aki aktívan elkezdte volna átszervezni az ágyát addig, amíg ezek a szakmai és egyéb politikai lobbi-tevékenységek során nem alakulnak ki ezek a jelenlegi végleges ágyszámok, amely véglegesen ebben a felolvasott miniszteri határozatban öltöttek testet és láttak napvilágot 2007. március 8-án.

Marton István: Úgy gondolom, hogy ez a kórházfejlesztési törvény, amiben Nagykanizsa fejlesztésre ítéltetett, de azért ezt már csak idézőjelben lehet mondani, lévén, hogy kiemelt és súlyponti kórházzá vált azzal, hogy elvették a 30,2 %-át az aktív ágyaknak és az 516-ból lement 360-ra, az nekem azt kell, hogy jelentse, hogy ez állampolgár-ellenes, azon belül elsősorban betegellenes. Tehát nem hiszem, hogy a fejlesztésnek az lenne a célja, hogy csonkoljanak, vagy éppen heréljenek.

Dr. Fodor Csaba: Először is azt gondolom, hogy köszönetet kell mondanom mindazon kórházi vezetőknek, akik megtiszteltek bennünket és drága idejüket arra pazarolják, hogy bennünket hallgassanak, és köszönöm szépen persze azt is, hogy Ők minél jobban, minél pontosabban szeretnék végezni a munkájukat, nyilvánvalóan a betegek érdekében és ezt tényleg őszinte tisztelettel köszönöm nekik. Előre elnézést kell kérjek, mert nem vagyok egészségpolitikai szakember és egészségügyi szakember sem és valószínű, hogy tévedni fogok egy-két kérdésben, de azt gondolom, hogy egy kicsit távolabbról kellene elkezdenünk ezt a mai diskurzust, és talán általában kellene egy kicsit szólni arról, hogy miért is volt szükség erre az egészségügyi reformra, köztük a kórházreformra is. Ugye azt többé-kevésbé lehet tudni, hogy a mai egészségügy rettenetesen sok pénzt emésztett fel azt, hogy ezt jól vagy rosszul csinálta, erre is azt gondolom, igaz az a megállapítás, ahol sok pénz van, hogy bizonyos szempontból sok, bizonyos szempontból kevés, tehát lehet, hogy az elosztásokon kell valamit variálni,

valamilyen megoldást találni, hogy jobban hasznosuljanak a pénzek. Ugye készült különféle szociológiai és egyéb társadalmi, meg mindenféle felmérés, amikből csak idézni szeretnék. A kórházi ágyakon nyújtott ellátás 25-30 %-a nem orvosi, hanem szociális jellegű. Egy kórházi ágy fenntartása csaknem 5,5 millióba kerül. Sorolhatnák itt aztán ezek közül összehasonlításban, hogy hogyan néz ki a magyar kórházhelyzet, hogy hogyan nézett ki az átalakítás előtt az ágyszámok tekintetében egy nemzetközi összehasonlításban. Nem kívánok én beavatkozások szintjére, meg egyebekre lemenni, de belső anomáliák is voltak az országban. Volt olyan megye, ahol 10 kórház működött és van olyan megye, ahol mindösszesen 3, holott ez a megye jóval nagyobb lélekszámban is, meg területben is. Tehát ezeket valahogyan helyre kellett hozni, és akkor most Budapestről ne is beszéljünk. Azt gondolom, hogy általában ezeket el kell ismernünk, hogy valami úton-módon az egészségügy reformjához hozzá kellett nyúlni éppen azért, hogy megmaradjanak olyan kórházak, amelyeket ma hála isten azt mondhatjuk, hogy Nagykanizsán kiemelt súlyponti kórház lett. Ennek örülni kellene, nem sópázkodni és siránkozni kellene. Ennek örülni kellene, és azt kellene mondani, hogy mindazon országgyűlési képviselőknek és mindazon politikai erőnek meg kell köszönni, aki ebben tett valamit, mert ez lenne a dolgunk. Aztán továbbléphetnénk azon, hogy most mi a helyzet ezzel a súlyponti kórházzal. Tehát általánosságban ezért el kívántam mondani, konkrétan pedig hát mégis csak az, hogy meg kellene nézni, hogy tényleg mi vezethetett ide, hogy csökkentek az aktív ágyszámok. Honnan csökkentek, hová csökkentek. Azért az sem érdemtelen azon elgondolkodni, hogy Nagykanizsán volt már egy jelentős kórház-ágyszám csökkenés, 1050 fő aktív ágyról lecsökkent közel 400 körülire egy időben ugye, ez a 90 évek közepén. Túlélte a kórház, tudta teljesíteni a feladatait, persze, hogy tudta. Nem kell itt politikai hangulatokat kelteni. Nem azt mondtam, hogy könnyen, de megtudta oldani a feladatokat, és meg is fogja tudni oldani a feladatokat, azt gondolom. Azt hiszem, ekkor is voltak viták, ugye hasonlóak, de azért ilyen politikai felhangokat azért nem kaptak, amit most gerjesztett körülötte, azt gondolom, a FIDESZ feleslegesen. Azt hiszem, hogy azon is el kellene gondolkodni valóban, és azért Cseresnyés képviselő - kár, hogy kiment, mert azért - válaszolhatna Ő is arra, hogy tényleg mit tett annak érdekében, nem feltétlenül biztos, hogy kormánypárti politikusoknak kell csak mozogni ezekben az ügyekben. Ezekben az ügyekben azt gondolom, mozoghat az ellenzéki politikus is, nyugodtan megkeresheti vagy beszélhet az egészségügyi kormányzat parlamentben jelenlévő képviselőivel vagy akár mondjuk, felveheti a kapcsolatot közvetlenül a miniszterrel is. Azt gondolom, hogy arra sem érdemtelen mondjuk rávilágítani, hogy mi történt azzal az előkészítő anyaggal, amely, ha jól tudom, megvalósíthatósági tanulmányi szinten rendelkezésre állt. Polgármester Úr meg is kapta október első hetében, ami ugye arról szólt, hogy Nagykanizsán az ágazati operatív program keretében készült egy terv közel 2,5 milliárd forintos előirányzott költséggel, ami arról szólt, hogy a sürgősségi betegellátási központot Nagykanizsán éppen meg kell csinálni, ehhez megfelelő emelt központot kell létrehozni, ezt a tanulmányt átadták Polgármester Úrnak. Ez a tanulmány valószínű nem került fel a minisztériumba, mert ez hátha lehetőséget adott volna arra még mielőtt – ugye ez tavaly októberben volt – a döntések az előkészítés szintjén megtörténtek volna, ezeket befolyásolni lehetett volna, hogyha elküldték volna. Így van Polgármester Úr. Én azt gondolom, hogy ez hibázik, de itt meg lehetne említeni, kész volt egy fejlesztési program a kardiológia fejlesztésére is, ha jól tudom. Kész volt egy program az idősellátási koncepció, amiben a RET döntött is és jóvá is hagyta regionális szinten a Nagykanizsán kialakítandó idősügyi ellátási megoldási helyzeteket, hát ezekről aztán miért nem tudunk és ezeknek mi lett a sorsa. Ezekkel a kormányzathoz oda fordult-e az éppen aktuális kórházi menedzsment vagy egyáltalán mit csináltunk vele, mert azért azt hiszem, hogy ezek befolyásolhatták volna pozitív irányban még a döntés meghozatala előtt, hogy a számok miként alakuljanak ki. Nem tudjuk. Hát erről, gondolom Polgármester Úr majd szépen választ ad nekünk. Tehát az meg ténykérdés, én nem tudom miért vitatkozunk, azon sajnálatos módon én azt hiszem, hogy senki nem örül sem ebben a teremben, sem sehol annak, hogy a kórházi ágyak csökkentek, de az ténykérdés, hogy bizonyos régiós határok itt húzódnak Nagykanizsától nem messze, és ezeket a régiós határokat sajnálatos módon ma be kell tartani. Természetesen később mindazok a lehetőségek, amelyeket Göndör Képviselő Úr mondott, rendelkezésre állnak. Egyébként az is rendelkezésre áll, ha jól tudom, hogy egy év múlva ezeket az aktív ágyszámokat felül lehet vizsgálni, és ebben esetleg új álláspontokat lehet kialakítani, természetesen megfelelő indokokkal. Hát ezeket az indokokat természetesen a kórháznak kell majd és a kórház menedzsmentjének kell majd produkálni, tehát én azért azt gondolom erről kellene beszélgetnünk. Most van egy helyzet, senki sem örül neki, erre a helyzetre kell felkészülnünk. Azt azért megkérdezném, hogy a Főigazgató Úr is itt, meg mindenki, egyébként csak azt mondanám, hogy szerintem ezt Cseresnyés Alpolgármester Úr hívta össze, ezt a mai rendkívüli közgyűlést és írta alá ezt az előterjesztést, lehet, hogy ezt is úgy olvasta el, mint Göndör Képviselő Úr által hivatkozott törvényjavaslatot félig-meddig, mert hát azért ez

szégyenletes. Arról aztán nem is beszélek, hogy arról senki nem szólt, hogy miként legyen megtámadva ez a határozat, ugye mi az a jogszabályi sértés és erre választ kérek szépen, mi az a jogszabálysértés, ami alapján ezt a bíróság előtt meg lehet támadni? Mert, ha jól emlékszem, ezt az egészségügyi miniszteri határozatot rendes jogorvoslattal ugye a közigazgatási eljárás keretében nem lehet megtámadni, viszont ellene jogszabálysértésre hivatkozva meg valóban bíróság előtt. Azért azt valaki mondja meg, valaki okos ember, hogy mi az a jogszabálysértés, ha itt mindannyiunkat arra buzdítanak, hogy ezt aztán tényleg essünk neki, mint tót az anyjának, már bocsánat. Tehát azért ezeket meg kellene nézni. Tehát én azt hiszem, hogy talán a realitásokból kellene kiindulni, és realitásokhoz képest kellene megválasztani azokat a megoldási javaslatokat vagy megoldási lehetőségeket, amelyeket most mi látunk, és talán javasolnánk is. Én a magam részéről azt gondolom, én az egész előterjesztéssel nem értek egyet, természetesen nem is fogom támogatni és ebben a formában nem is lehet támogatni, én azt hiszem senki részéről sem, de hát természetesen a többség majd eldönti, hogy mit akar, de ez az út, ez nem jó út. Ez nem a megoldások felé ez az út, ez az út oda vezet, hogy nem lesz semmiféle megoldása, marad minden a régi, legfeljebb megnehezíti a következő lehetőségeket.

Dr. Kovács József: Azért vettem a bátorságot, hogy szót kérjek, illetve, hogy elmondjam a gondolataimat, mert abban a bizonyos ágyszám leépítésben, amire hivatkozik Képviselő Úr, abban én előkészítő munkacsoport tagjaként részt vettem és érdekes módon akkor a 104.000 ágyat 80.000 le tudtuk csökkenteni egy teljes konszenzussal. 24.000 ágy csökkent le a '90-es évek közepén és a politika, a szakma, az érdekképviselők, a kórházszövetség, a kamara teljes konszenzusával, és az sikeresen került végrehajtásra. Ilyen értelemben, amiket említ a Képviselő Úr, statisztikát, hogy az ágyak 25-30 %-a szociális indíttatású, nem felel meg a valóságnak, tehát ez gyakorlatilag csúsztatásnak tekinthető. Az, hogy ágy fenntartása 5,5 millió forintba kerül, az azt jelenti, hogy azon az ágyon forgalmazott betegekért a betegek gyógyítási költsége 5,5 millió forint és ennyi az egy ágyra jutó bevétel. Az nem az ágyak fenntartása, hanem az ágyon megtermelt betegek gyógyítási költségét jelenti statisztikában, és ez a nagy probléma, hogy tulajdonképpen feneketlen zsáknak tekintik az egészségügyet, holott a humánerőforrásnak az újratermelése, az a legfontosabb cél, és ezt egyáltalán nem ismerik el szakmai szinten. Azok meg a különböző belső anomáliák, hogy egy megyében 3 kórház van, vagy 13 kórház, ez, azt hiszem, hogy Zala megyére egyáltalán nem vonatkozik. Van egy megyei kórház és két jól működő kórház, és azért, hogy ezen a területen rendesen működnek a kórházak, nem biztos, hogy ezeket is egy kalap alá kellene venni azokkal a mondjukés mondjuk nem létjogosult kórházakkal, mondjuk Veszprém megyében 10 vagy 13 kórház, de még lehet másik megyéket is mondani, ahol adott esetben ezeket továbbra is fenntartják. A korszerűsítést azokon a területeken kellett volna elvégezni, ahol ezek az anomáliák fellelhetők, nem pedig ott, ahol ezek normálisan működnek és normálisan látják el a betegek ellátását. A programmal kapcsolatban tetszett említeni, hogy milyen ágazati operatív programok vannak. Ezek tavaly már bekérésre kerültek. Itt gyakorlatilag folyamatban vannak, és jelenlegi benyújtás alatt van a kórháznak azok a rekonstrukciós programjai, amelyek a sürgősségi betegellátás, a patológiának, a laboratóriumnak, a helikopter-leszállónak, illetve a megürített ingatlanoknak a további hasznosítása céljából. Kapcsolatban vagyunk a minisztériummal és jeleztük az ilyen irányú igényünket, és egyáltalán nem vagyunk még késlekedésben.

Marton István: Böröcz Elnök Úrnak adom meg a szót.

Dr. Fodor Csaba: Ügyrendit mondtam.

Marton István: Én azt nem láttam. Böröcz Úr viszont korábban jelentkezett, úgyhogy beszéljék meg egymás közt.

Böröcz Zoltán: Köszönöm Polgármester Úr, de az ügyrendi, az nyilvánvaló, megelőz engem, utána kérem a szót.

Marton István: Hát, ha ügyrendi, akkor jöjjön az ügyrendi.

Dr. Fodor Csaba: Csak azért, mert nincs megszólíttatás gomb. Tisztelt Közgyűlés, illetve Tisztelt Főigazgató Úr! Én ebben a székben ma itt, ebben – az előbb, kérdezze meg a Képviselő Úr a szomszédját, hogy mit mondott a lelegején, hogy ki ne kiabáljon, hova –, én azt gondolom Főigazgató Úr, én ebben a székben politikusként szóltam, és nehezen viselem, ha a kórház főigazgatója pedig

mondjuk, azt mondja, hogy csúsztatás. Én csak a figyelmébe ajánlom a www.terapia2000.hu Internetes oldalt, ahonnan idéztem – az pedig az, hogy a kórházgyakon nyújtott ellátás 25-30 %-a nem orvosi, hanem szociális jellegű. Egy kórházi egy fenntartása csaknem 5,5 millió Ft. Nem csúsztattam, csak olvastam. Bár most már ezek után esetleg kételkedek, hogy tudok. Úgyhogy én ezt nem mondanám. Az pedig, hogy ezek az anyagok kész vannak, örülök neki, azt még az elmúlt kórház menedzsmentje készítette el, csak sokkal jobb lenne a helyzetünk, ha ezeket bár beküldték volna mondjuk, tavaly novemberéig, vagy november elején, mert akkor az új ágyszám-kialakításoknál figyelembe lehetett volna venni mindazokat a fejlesztéseket, amelyeket Ön most mond, mert azok a fejlesztési elképzelések már réges régen a Polgármester Úr asztalán voltak október első hetében.

Marton István: Nem tudom, itt mi volt az ügyrendi, de mindegy. Az válasz volt, nem ügyrendi.

Böröcz Zoltán: Polgármester Úr! Ismét megkérem Önt, hogy ne Elnök Urazzon! Én itt képviselőként veszek részt.

Marton István: Mármint Pártelnök Úr, már bocsánat.

Böröcz Zoltán: De természetesen képviselőként szeretnék hozzászólni, egyébként nem is kaphatnék szót – feltételezem, vagy nem illene szót kérnem. Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, térjünk vissza egy mondat erejéig talán ahhoz, hogy ennek a politikának milyen viszonya van azokhoz a szakmai kérdésekhez, amelyekhez – legyünk őszinték – így együttesen nem értünk. Van köztünk egy főorvos, aki nyilvánvalóan többet tud szakmapolitikai vagy éppen szakmai kérdésekről, de rajta kívül igazából mi nem értünk. Azért a politikai vetületéről egyetlen gondolatot engedjenek meg. Amikor azt mondjuk – együttesen remélem, de lehet ez ellen is tiltakozni, bármit lehet, leszavazni is –, hogy biztosítási alapú egészségügyet szeretnénk Magyarországon, az azt jelenti, hogy a befizetéseinkből kell megvalósítani mindazokat az egészségügyi feladatokat, ami a mi gyógykezelésünket, mint potenciális beteg, enyémet, övét, többinek a feltételeit biztosítja. Amikor viszont ezt kimondjuk, akkor azt is tudjuk, hogy erre egy bizonyos keret áll rendelkezésre. Ez az egyik oldala. A másik oldala pedig, én hiszek benn, hogy ez a reform, aminek egy eleme a kórházreform, átalakítás valóban, hiszek benn, hogy a végén valóban egy csökkentettebb ágyszámú, de a rászoruló betegek tekintetében egy magasabb, magasabb színvonalú ellátást biztosít, hiszen koncentrálni tud anyagi, szellemi erőket. Én ebben hiszek hosszú távon. Nyilvánvalóan nem azt a korszakot éljük, amikor holnap ezt várjuk, de én ezt szeretném leszögezni, és ezért a határozati javaslatok egyetlen pontját sem támogatom, és még azért, amit a következőkben szeretnék elmondani. Súlyponti kórház – nagyon kevés szó esik róla, mégis szeretném jelezni, hogy Nagykanizsa Megyei Jogú Város Kórháza abban a 39 kiemelt kórházban van, amely olyanfajta előnyöket élvez minden más kórházzal szemben, amiért én nagyon örülök, hogy nagykanizsai lehetek, és ez a kórház fog ellátni adott esetben, ha szükségem lesz rá. Gondoljunk bele, hogy a súlyponti kórház, ez a fejlesztések színtere, ez a jövőben a léte, a fejlődése a mindenkori kormányok által támogatott. Ettől kezdve ez a legnagyobb biztonságot jelenti a Kanizsa és a Kanizsa környékén élőknek. Természetesen ezt hosszú távon is értem. A kórháznak, mint súlyponti kórháznak évente lehetősége van arra, hogy felülvizsgálja az ágyszámait, és annak módosítását kérje. Nem minden kórháznak adatik, a súlyponti kórház megteheti ezt, hogy jövő márciusban a törvény betűjének megfelelően előáll egy olyan koncepcióval, hiszen ahogy a Göndör Úr mondta, a beteg-utak most vannak kialakulóban, nem igazából tudjuk most előre megmondani, csak megsaccolni, hogy milyen terhelésnek lesz kitéve. Nem esik róla szó, csak tényként jegyzem meg, hogy ez az úgynevezett ágyfinanszírozás ugye, ami 10 %-kal megemelkedik, ami természetesen nem fedi le azt, amilyen számmal csökkent, gazdasági értelemben, de jegyezzük meg azt is, hogy ez a reform egy elemeként ez is megjelent ezzel együtt. Tudjuk, hogy van ez az orvosok által, nyilvánvalóan egészségügyi dolgozók által – hogy is mondjam csak – állandóan emlegetett TVK, vagy ez a tevékenység volumen korlátozás, ami gyakorlatilag azt jelenti – tehát orvosok képeztek erre – azt jelenti, hogy korlátlanul nem lehet egy beteget korlátlanul, néha talán indokoltan, vagy kevés indoklással olyan ellátásban is részesíteni, ami esetleg vagy időben, vagy egyéb okból halasztható. Tehát ez a TVK egy ideiglenes intézkedés. Ettől nagyon félnek egyébként nagyon sok helyen. Érdekes módon, mivel én nem értem, legfeljebb elfogadom, hogy félnek tőle, ez egy olyan ideiglenes intézkedés, ami egyszer megszűnik vélhetően, vagy valószínűsíthetően, elsősorban nyilván majd a súlyponti kórházak tekintetében. Valóban szó esett erre az ágazati operatív program, a sürgősségi betegellátó központ dologáról. Én azt gondoltam, hogy ez lényegesen előrehaladottabb állapotban van, és amikor

utánakérdeztem, akkor addig jutottam el, hogy ha jól tudom, októberben egy főorvosi értekezlet alkalmával elhangzott szóban, úgy tudom, hogy Polgármester Úrnak átadásra is került ennek a központnak a megvalósítási tanulmánya, ami alkalmas lehetett volna arra szerintem, és ha a Főigazgató Úr egyetért vele, természetesen nem lemondva róla, a jövőben is alkalmas lesz, hogy ezt benyújtuk a szakminisztériumhoz, erre támogatást kérjünk. Ráadásul úgy tudom, hogy RFT, a Regionális Fejlesztési Tanács egyhangúlag ezt támogatja is. Ami azt jelenti természetesen, hogy érinti az ágyszerkezetünket. Főorvos Úrnak mondom, Ő nyilván jobban tudja, meg jobban érti, ha jól emlékszem, ebben olvasható az, hogy mondjuk, az intenzív terápiás osztály 12 ágyra fejlődik. Ugye ez összefügg azzal a Siófok – Varasd közötti egyéb kötelezettségünkkel, ami a helyzetünkből adódóan is következik. Ugye véglegesen és korszerű módon oldaná meg a patológia kérdését, a baleset.... Tehát fejlődési pályára állíthat bennünket. Ha ez megtörtént volna korábban, akkor megítélésem szerint az ágyszámok leosztása, tehát a törvény-előkészítés időszakában befolyást gyakorolhatott volna a kórház ágyszámára. Nekem ez az érzésem, de majd elmondják, hogy ez nem igaz persze. Aztán a másik dolog, az időszügi ellátás. Tudom, hogy megvan ez az előterjesztés, hiszen magam láttam korábban – mi van azzal a témával, amit valamikor a RET el is fogadott, a még működő RET, tehát még a választások előtti Regionális Egészségügyi Tanács támogatott, hogy az egyetlen régiós központtá alakulhatott volna Nagykanizsa, hiszen tudjuk, hogy az állami igazából a régióközpont semmilyen területen nem lettünk, de az időszügi gondozás tekintetében régióközpontként működhattunk volna. Az erről való előkészítő munkálatokról én azóta sem hallottam. Polgármester Úr, kérem, nézzen utána, vagy tájékoztasson bennünket, hogy ez a dolog hogyan áll, kialakítható-e, mert fontos lenne tudnunk. Aztán azt gondolom, hogy azzal, hogy súlyponti kórház... lettünk, hát tessék már értékelni valamire azt, hogy mi mindig, minden esetben, minden szakmai vélemény alapján mi mindig majd pályázhatunk, a mi kórházunk mindig pályázhat mindenféle egészségügyi forrásra, mert ez a lehetőség a súlyponti kórházzal számunkra megadatott. Nem mindenkinek adatott meg, vannak, akik ezt nem tehetik. Rengeteg kérdést tettem fel, már bocsánat. Itt ezeket a kérdéseket azért nem sorolom el, mert részben ismétlés lenne, másrészt pedig azt gondolom, hogy ez akkora téma, amiről valóban talán még egy rendkívüli ülést is érdemes lenne tartani, mert túlságosan messziről kell indulni, miközben mi túlságosan a részletekről akartunk ma valamiféle határozati javaslatot elfogadni. Egy dolgot szeretnék mondani zárómondatként, ha úgy tetszik. Az az elképzelés, amit sajtótájékoztatóból hallottam, vagy talán a mai Zalai Hírlap írja, és bár én nem olvastam, de hallottam, hogy az MSZP – az MSZP, az egy párt, jelzem – egyetért azzal a kezdeményezéssel, amit a FIDESZ, mint párt – jelzem – e tekintetben tett. Én most határozottan és egyértelműen elhatárolódom ettől. Természetesen ezzel a gondolkodásmóddal, ezzel a megközelítéssel sem értünk egyet. Nem elfogadható számunkra. Kérem ebben megértéseket, mert még a megközelítésünk is más. És azt a részét pedig, amikor arról van szó, hogy mondjuk, az SZDSZ helyi szervezete elnökének, vagy az MSZP helyi szervezete elnökének osztanak Önök, önkormányzat feladatot ebben a kifejezetten szakpolitikai kérdésben, hogy hol és mikor járunk el, határozottan visszautasítom. Ha Önök ezt a szakmai kérdést, ami törvényileg és jogszabályilag szabályozott, politikai síkra akarják terelni, ismét visszaterelni politikai síkra, akkor, ne haragudjanak, én ettől elhatárolódom, és természetesen ebben nem kívánok részt venni. Még egy mondat Polgármester Úr, ne haragudjon, csak egyet szeretnék mondani. Most pedig az MSZP frakció több tagja elvonul koszorúzni – mert ezt tesszük évek óta – a Kossuth-szoborhoz. Ha megy az ülés, természetesen később visszatérünk, és folytatjuk a beszélgetést.

Marton István: Remélem, ez nem fog megtörténni, és én arra kérek mindenkit, hogy legyen nagyon rövid. Én pár mondatot azért szólnék a két utolsó hozzászólóhoz. Ugye hát az, hogy időszügi ellátásban régió központok lehettünk volna, mondja Böröcz Úr – igen, lehettünk volna, ha ez a mostani átalakítás nem söpör el mindent. Az pedig, hogy a sürgősségi osztály és a hozzákapcsolódó dolgok megvalósíthatósági tanulmánya elkészült – kérem, évek óta ment róla a szöveg, és nem történt semmi, hanem valami egészen más történt már 2005-ben is. De a dolognak nem ez a lényege, mert ezt meg kell csinálni. A lényeg az, hogy hét éven belül az EU 280 milliárd forintnyi Eurot fog rendelkezésünkre bocsátani a kórház-korszerűsítések kapcsán. Ebből az idei évben az ország vagy semmit, vagy édes keveset fog látni. Ezzel csak azt akarom érzékeltetni, hogy egy jól átgondolt, újonnan elkészült koncepciónak, ami ebben a témakörben kell, hogy meglegyen, komoly esélyét látom magam is. Fodor Úr ugye, Ön is tudja, én is tudom, mindenki tudja, aki itt ül, beszéltek itt nem túl régen dübörgő gazdaságról, pannon pumáról, mindegyikünk tudta, tudja, hogy ez hazugság. Na most ezt azért mondom, mert Ön azt mondja, hogy a kórház jelenlegi helyzetén örülni kellene, nem pedig sópáncolni. Hát ehhez viszont – szó szerint írtam –, ehhez viszont nagyon nagyfokú mazochizmusra lenne

szerintem szükség. És a nagy elvi dolgok rendbetételén kívül én úgy gondolom, hogy a kórház kéthónapnyi vezetőtestületének, és illetve a január 1-től hivatalba lépő főigazgatónak is volt elé gondja, például mondjuk egyes működési engedélyek rendbetételével is, de nem akarok én ezzel nagyon sokat foglalkozni. Azt hiszem, körülbelül megadtam a választ.

Szólósi Márta Piroska: Azzal kezdeném talán, hogy úgy gondolom, hogy ez a téma, amiről ma beszélünk, ez nem játék. Ezt azért mondom, mert a közgyűlés elején úgy tűnt némely képviselő viselkedéséből, hogy Ők ezt így fogják fel, és aztán itt a hozzászólásokból is időnként nekem úgy tűnt, hogy itt komoly problémák vannak azzal kapcsolatban, hogy miről is beszélünk ma. Kérem szépen, arról beszélünk, hogy a kórházunkban az eddigi ágyszámokat jelentősen lecsökkentve 360 darab aktív ágy marad. Böröcz Úr azt mondta, hogy túlságosan messziről kell indulni, kellene indulni. Én ezt most meg is teszem, ugyanis Göndör Országgyűlési Képviselő Úr azt mondta, hogy 10 Ft-ból nem lehet 20 Ft-ot csinálni. Ez így igaz. Elosztani, teljesen mindegy abból a szempontból, amit most mondani szeretnék. Mégpedig azért nem, mert ezt egy olyan kormánypárti politikus szájából hallani az elmúlt négyéves ciklusban is meglehetősen sokat tett azért, hogy az ország és a mai egészségügyi olyan helyzetben van, amilyenben van, úgy gondolom, hogy furcsa dolog. Akkor, amikor az országot és az egészségügyet ilyen helyzetbe hozták, akkor érdekes módon az a politikusok feladata volt ugye? De most, amikor az egészségügyről beszélünk, akkor ez ugye szakmai feladat, így aztán nem a politikusok feladata eldönteni azt, hogy hol milyen ágyszámok legyen, hanem ezt majd megteszi a RET, meg majd a szomszéd régióval egyezkedünk. Magyarul, a felelősséget tökéletesen jó lenne áthárítani másokra. Én úgy gondolom, hogy ez olyan álságos dolog, hogy engem ez tökéletesen felháborít. Felháborít akkor is, ha ezt egy Országgyűlési Képviselő Úr szájából hallottam. Akkor is meg merem magamnak ezt engedni. A következő, amit szeretnék mondani – politikai hisztéria, ez is elhangzott Göndör Úr szájából is és Fodor Úr szájából is. Ha Önök úgy gondolják, hogy ez a dolog politikai hisztéria, akkor én pedig úgy gondolom, hogy Önök még nyomokban sem mutatják a szociális érzékenységet, még nyomokban sem mutatják azt, hogy Önöket valamennyire is érdekli az emberek sorsa, akár a kanizsaiak és Kanizsa környéki betegek vagy leendő betegek sorsa, akár pedig a kanizsai kórházban dolgozók sorsa. Úgy gondolom, hogy egy kicsikét át kellene értékelniük a kórházhoz való viszonyulásukat, és úgy gondolom, hogy van mit tenniük, nem az a feladata sem Országgyűlési Képviselő Úrnak, sem a velem szemben ülő eddig megszólalt Képviselő Uraknak – tisztelet a kivételnek, nyilván nevesítettem azokat, akikkel a legfőbb problémám volt –, nem az az Ő feladatuk itt most, hogy ezt a gyönyörű szép kórházreformnak becézett, nem is tudom én kicsodát megvédjék, hanem az lenne a dolguk, hogy a kanizsai emberek érdekeit képviseljék, és itt a képviselőtestületben is ezt tegyék. Egyébként ezt a politikai hisztériakeltést, ezt én szeretném visszautasítani, bár fel nem hatalmazott engem sem a Kórházigazgató Főorvos Úr, sem a Főorvos Urak, de akkor is szeretném visszautasítani az Ő nevükben is. Mégpedig a következők miatt. Én úgy gondolom, hogy Ők nem azért jöttek ide, hogy a FIDESZ által keltett Önök szerint politikai hisztériakeltésben részt vegyenek, hanem Ők abszolút szakmai érveket hoztak ide Önök elé, és úgy gondolom, hogy az, hogy Önök erre így reagáltak, ez tulajdonképpen Önöket minősíti. Köszönöm, ennyit akartam mondani.

Dr. Csákai Iván: Hát, hogy mondjam, egy rossz politikai döntést a szakmával akarunk rendbe hozatni. Ez nagyon rossz. Az, hogy a kórház súlyponti kórház lett, ennek örült mindenki Kanizsán. Örült egészen odáig, mondjuk én sebész létemre egészen addig, amíg nem derült ki az, hogy 40 ágyon kell a sebészetnek dolgozni. Ez a 40 ágy mit jelent? Jelenleg 72 ágyon dolgozunk. Itt általában a 10 % készenlétkben levő üres ágynak kellene lenni mindig akut betegfelvételre. Ha 40 ágyra lecsökken az ágylétszám, akkor is ezt a 7 darab ágyat állandóan készenlétkben kéne tartani. Bizonyos átszervezésekkel a kórházban egynapos sebészet, sürgősségi ellátás, oda is kellene üresen hagyni ágyakat, tehát a 40 ágyból a minimum a 25 %-át üresen kellene hagyni, mert bármikor jöhet oda beteg. A 40 ágyon ugyanazt a munkát, ugyanazt a munkát, amit most jelenleg a 72 ágyon látunk el, lehetetlen elvégezni. Az érsebészet, ami nagyon jól működik Kanizsán, egyszerűen vissza fog fejlődni. Nagykanizsai kórház az országban a laparoszkópus centrumként működik. Jelenleg is a Professor Úr bemutató műtétet végez Ljubjana-ban, azért nincs itt. Nem tudom, hogy mi az az indok, ami azt alátámasztja, hogy 40 ágyval kell egy sebészetnek, egy meghatározó szakmának dolgozni. Ha egy meghatározó szakma visszafejlesztése a cél, akkor a kórház visszafejlesztése a cél. Itt felvetődött az, hogy egy év múlva kontrolláljuk le, és akkor lehet újra változtatni. Hát, kérem szépen, tegnap tárgyaltunk a vezető testületben, több tízmillió Ft-ba kerül az átalakítás. Na most akkor a visszaalakítás ugyanennyibe? Elkezdünk játszani 10-20-50 millió Ft-okkal. Felfoghatatlan, hogy egy év múlva esetleg

kapunk, teszem azt, 15 darab sebészeti ágyat, akkor megyünk újra vissza abba az egységbe? Az szintén ugyanennyi pénzbe fog kerülni. A pontértéket valaki itt felhozta, hogy hát, hú, micsoda szó, hát felemelik 146.000 Ft-ra. Uraim! Minden évben a súlyszám korrekciója megtörtént. Nem ez a reformnak csúfolt rombolás az egyedüli indoka ennek. Minden évben megtörtént. Minden évben 8-10.000 Ft-tal emelkedett a súlyszám. Ebben az egész rendszerben egy a probléma, hogy nem mondja meg senki nekünk, hogy hol a beteg ebben. Hol a beteg? A beteg, aki el fog tűnni. Ez a beteg, aki meg fog halni. Az a beteg, aki először csak félévet, de egy év múlva már egy évet, másfélévet fog várni arra, hogy kórházba kerüljön, mert nincs ágyunk.

Bizzer András: Én is szeretnék reagálni Fodor képviselőtársam azon mondataira, miszerint a FIDESZ hangulatot kelt ebben a kérdésben. Ezt szeretném visszautasítani, ugyanis mi nem hangulatot keltünk, hanem aggódunk az emberekért. Csáki képviselőtársam is elmondta, hogy mi lesz akkor, hogyha majd hosszú várólisták fognak kialakulni a csökkentett ágyszámok miatt, s valaki esetleg ezért fog meghalni. Mi aggódunk, és elvárjuk azt is, hogy a szocialista és szabaddemokrata képviselőtársaink is ugyanezt tegyék, és nem politikai síkra tereljük mi ezt a kérdést, amikor segítséget kérünk, és azt szeretnénk, hogy az MSZP helyi elnöke és az SZDSZ helyi elnöke segítsen nekünk lobbizni. Tudjuk azt, hogy ez a politikának a feladata, tehát nem csak a szakmai feladata a lobbizás, hanem a politika feladata is, ugyanis a politika az emberek képviseletét jelenti, és nekünk kötelességünk az emberek érdekét képviselni, és arra szeretném kérni Önöket, hogy ne utasítsák vissza ezt a segítségkérésünket, ugyanis Önök többször hangsúlyozták, hogy a kanizsai emberek érdekében készek összefogni, és készek segíteni a városi embereknek. Még azt is el lehet mondani, támadtak minket azzal, hogy nem tettünk meg idáig mindent ugye, tehát nem lobbiztunk mi. El szeretném mondani, hogy lobbiztunk, ugyanis az Alpolgármester Úr is elmondta, hogy volt törvénymódosító javaslat a Parlamentben, amit leszavazott az MSZP-SZDSZ-es többség. És azt is szeretném még elmondani, hogy Göndör képviselővel is felvettük a kapcsolatot, már hónapokkal ezelőtt volt egy megbeszélés frakción szinten Göndör Képviselő Úrral, ahol kértük, hogy a kórházi ágyszámokkal kapcsolatban segítsen nekünk, és lobbizzon azért, hogy a nagykanizsai kórház több ágyszámot kapjon. Sajnálattal vettük tudomásul, hogy ez nem jött össze, és e helyett inkább a keszthelyi kórházért lobbizott. Göndör Képviselő Úr. Ennyit szerettem volna mondani.

Dr. Kolonics Bálint: Lassan kiürül a terem, mire szót kapok, pedig kezdtem úgy érezni, hogy meg kell köszönni a Kormánynak és Göndör Úrnak, amit tett. Én azt gondolom, hogy egy kicsit másképp kell ezeket a dolgokat szemlélni, hiszen nagyon ügyes politika az, amikor egy tollvonással csapunk egy nagyot, tönkretesszük az egészségügyet, elveszük az ágyakat, bezárunk kórházakat, és nagy búbjajosan azért küszködünk, mint politikusok, hogy felvetessük a súlyponti kórházak közé akár a kanizsai kórházat. Hát én ezt nem tudom megköszönni, és nem tudom ezért megdicsérni Képviselő Urat, ugyanis Ő ott ül a Parlamentben, ott ül akkor, amikor a kórházról a Parlament döntött. Ő is megszavazta azt, hogy Kanizsának ennyi lesz az ágylétszáma. Tehát nézzünk mögé, hogy ki okozza ezt a helyzetet, amikor már végső elkeseredettségünkben valamiért küzdeni kell, kell járni tárgyalni a RET-be, hogy mennyi legyen ez az ágyszám, illetve azért kell lobbizni, hogy valami még felkerüljön a súlyponti kórházak listájára. Igen? De ki döntött arról, hogy mi lesz az egészségügynek az átalakítása, és hogyan akarják az egészségügyet tönkretenni. A magyar kormány és Göndör István. Lehet ezen mosolyogni, ez az én véleményem, és mondanám tovább. Egyébként az emberek oldaláról szemlélve a dolgot, és nem a politika oldaláról, tessék elmenni a kórházba, beszélgetni az egészségügyi dolgozókkal, tessék beszélgetni a betegekkel – itt megjegyzem, hogy vagy az egészségügyi dolgozó oldalról, vagy betegoldaltól érintett mindenki. Aki most nem beteg, az holnapután az lesz, és bekerül a gépezetbe, kivéve, ha valaki majd a külföldi magánklinikákon kezelteti magát, mert futja rá. Na most az átlagembernek és a kanizsai polgárnak erre nem futja. Ő a kanizsai kórházban fogja magát kezeltetni, megy el a szakrendelésre, kéri a beutalót, és fogja kivárni a sorát a különböző kezelésekre, egészségügyi beavatkozásokra. Mi fog történni? Az fog történni, hogy nem két hetet fog várni, hanem félévet, vagy egy évet fog várni. Mi fog történni azokkal az emberekkel, akik az egészségügyben dolgoznak Nagykanizsán, és évtizedeket töltöttek ott el, és dolgoztak, áldozatkész munkával szolgálták az egészségügyet, és tulajdonképpen ez az Ő életük? Ki akarja Őt és mire átképezni, és hova akarja majd Őket elhelyezni akkor, amikor 200 embernek adják oda a munkakönyvét, hogy viszontlátásra, ennyi volt? 50 éves emberek hova fognak elmenni, hol fognak munkát kapni, hol fognak dolgozni, amikor ahhoz értenek, amit évtizedekig csináltak, az egészségügyhöz? Tessék már megnézni a másik oldalt, és ne a jó döntésként titulált politikai önfényezés menjen itt a közgyűlésben. Nem erről van szó. Tessék az emberekkel beszélgetni, tessék megkérdezni a betegeket - örülnek ennek, nem örülnek?

Tessék megkérdezni az egészségügyi dolgozókat. Egyébként olyan érzésem van, hogy vagy Göndör Úr, illetve a Kormány a szakmailag megfelelő hozzáállást tanúsító ember ebben a kérdésben, vagy pedig a szakmai kollégiumok, illetve a főorvosok, ugyanis ma azt hallottam, hogy Göndör Úr egészségügyi szakember, itt pedig a Főorvos Uraktól egészen más véleményeket hallottam. Hát Tisztelt Közgyűlés, én azt gondolom, hogy az itt körünkben, és az általam tisztelt Főorvos Urak a szakmailag megfelelő emberek ebben a kérdésben, és innentől nem hiszem el azt, amit Göndör Úr elmondott, és a politikai csúsztatásokat. Ha a szakmai kollégiumi állásfoglalásoknak és véleményeknek ellentétesen történik az egészségügy átalakítása Kanizsán, akkor az felelőtlen és szakmailag megalapozatlan. Aztán lehet itt nekem a határozatot lobogtatni, hogy itt fellebbezzünk, ott fellebbezzünk. Oda kell visszakanyarodni, hogy ki döntötte el ezt a Parlamentben a tavalyi év decemberében.

Bogár Ferenc: Először is köszönöm Szőlősi Márta képviselő asszonynak, hogy aggódik a kanizsai polgárokért. Felelősséggel jelenthetem ki, hogy mi is aggódunk érte. A másik pedig, itt ugye örökké a szavazásokról van szó. Azt hiszem, hogy egyik oldal sem szenved abban hiányt, hogyha a központi vezér, vagy éppenséggel akármilyen irányító szervezet kimond valamit, azt nem szavazza meg. Tehát egymásra nincs mit a szemünkre vetni ebben a kérdéskörben. A másik pedig, ami itt a vita során bennem kétségeket vetett fel, ugye mindenkit a személyi felelősségét hangoztatja, amikor a területén élő embereknek az érdekeit védelmezi, szerintem, hogy ha ez a közgyűlés Kaposváron történik, akkor a kaposváriak hajtják szintén a saját érdekeiket, és Somogy megyének az érdekeit is képviselik. Amit a számokkal kapcsolatban nem értek, ugye, amikor az egész 360 aktív ágyról van szó, akkor egy bizonyos viszonyszámból indultunk ki, ami ugye a Somogy megyei területeket is érintette. Most számomra a mellékeltből kiderült, hogy ugye a régiós elvek alapján erről szó sincsen. Akkor én megkérdezném, hogy esetleg egy utána számolást ez nem igényelne-e, mert ugye itt a Főorvos Úr a szülészetnél Nagyatádot, Marcalit, meg nem tudom, melyik településeket emlegette, hogy ha Ők egyszer az orvos, vagy az egészségügy, nem teljesen tudom pontosan, mi a terminológia, Kaposvárra vannak vezényelve, akkor szerintem Őket Nagykanizsa ilyen szempontból nem veheti figyelembe. Az természetesen más kérdés, hogy a beteg szempontjából viszont az lenne az ideális, hogyha Nagykanizsán látnák el egészségügyileg. Ezért énnekem lenne egy ... határozati javaslatom a három meglévőhöz, hogy a közgyűlés bízta meg Polgármester Urat abban, mint Nagykanizsa város kórházának a fenntartó képviselőjét, kezdeményezzen tárgyalást a Somogy megyei illetékesekkel, vagy a RET-tel, és próbálja elérni azt, hogy a tárgyalások keretein belül a határmegye közeli településeket továbbra is Nagykanizsa láthassa el, és amennyiben lehetőség van rá, akkor a krónikus ágyakat is kapja meg. A Főigazgató-főorvos Úr ugye idézett az egészségügyi miniszter ide való leveléből. Én is erre alapozom a kiegészítő határozati javaslatomat, ugyanis a Miniszter Úr 3. oldal második bekezdésében, a levélben azt írja, jelen határozatom nem érinti a fenntartók azon jogát, hogy külön jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén az egyes intézmények között átcsoportosítást hajthatnak végre. Tehát én tisztelettel kérem, hogy ezt akkor nézzük meg. Azt hiszem, azonos oldalon ülő emberek ülnek a RET-ben is, ennek semmi akadálya nincs, ha tényleg az emberek érdeke az elsődleges. Próbáljunk egyezségekre jutni. A másik dolog, ami mindenképpen indokolja azt, hogy valamilyen megegyezés szülessen, és próbáljunk megegyezésre jutni az Egészségügyi Minisztériummal, ugyanis a tegnapi nap olvastam arról, hogy 7,5 milliárd Ft jut fejlesztésre a kiemelt kórházintézményeknek. Nem lenne nagyon jó, hogyha esetleg hosszas civakodás alapján erről a pénzről is lemaradhatnánk. Gyakorlatilag, ami még van, ugye itt a kiemelt kórház, nem kiemelt kórház, sok minden kérdéskör van, azért szerintem azt ismerjük el még csak magunkban is, nem mindegy az, hogy most 360 aktív ágyról beszélünk, vagy ha nem kiemelt kórházról van szó, akkor 180-200-ról. Tehát ez is nézőpont kérdése, ha van. A másik dolog pedig, ugye itt a keszthelyi kórház 160-180 ágya kérdésként felmerült, hogy az mennyire a mi belügyünk, hát én azt hiszem, hogy eléggé közel van Keszthely és Nagykanizsához, meg egyáltalán Zala megyéről van szó, hogyha ezt az ágyat Keszthely nem kapja meg, nem biztos, hogy éppenséggel Kanizsa megkaphatja. Nem tudom. Szóval, itt, ha tényleg arról van szó, hogy el van hibázva egy intézkedéssorozat, akkor az el van hibázva. Ha annak egyes elemeit próbáljuk ízekre szedni, és azon próbálunk javítani, akkor óhatatlanul a hasonló ellenérdekelt félnek okozunk hasonló gondokat. Tehát azon kellene gondolkodunk, hogy ezt az egész rendszert hogyan tudjuk jobbra tenni, és ennek az érdekében kellene közösen munkálkodni. Én ennyit szerettem volna hozzátenni, és javaslom, hogy szavazást mindenképpen tegyünk a kiegészítő javaslatomról.

Marton István: Amit Ön mondott ezzel kapcsolatban, hogy vegyük fel a kapcsolatot, ennek én mód

felett örülök, hogy Önök is így látják. A tegnapi nap ez a kapcsolatfelvétel elindult a korábban Somogyból ide átjáró területek polgármestereit, illetve jegyzőit el kezdtem keresni. Ez, úgy gondolom, hogy az előttünk lévő héten talán, vagy legkésőbb az azt követő héten meg is történhet, már hogy leülünk velük beszélni, a kórház főigazgatója, illetve jómagam, meg még néhány érintett képviselő. Itt egy a szakterületekre, azért, ha Somogy helyett megkaptuk mi a tőlünk sokkal távolabbra eső Vas megyét, mert ugye ilyen Vasvár, meg Rábahídvég, meg Szentgotthárd is tartoznak hozzánk endokrinológiai, anyagcserés, diabétesz szempontokból, ugye átugorva a tőlük mondjuk, 30-40 km-re lévő Egerszeget. Tehát van olyan, amelyik 90 km-re van. Ez lenne a logikus. Elnézést Képviselő Úr, a statisztikai régiót ne keverjük össze a működési régióval. Statisztikai régió. Az kétségtelen, hogy arra fejeltek rá. Ezt én nem is vitatom. De a törvények értelmében, azért mindig csak statisztikai, lévén, hogy mást csinálni ebből kétharmados törvénnyel lehet.

Röst János: Azzal kezdeném, én úgy gondolom, hogy ilyen fontos téma tárgyalásánál először is több figyelmet kérnék minden képviselőtársamtól, másrészt pedig elvártam volna Polgármester Úrtól, hogy olyan körülményeket teremtsen, hogy egy megszólaló főigazgató vagy egy főorvos méltóan tudott volna megszólalni. Az egy nonszensz, hogy mindenfajta mikrofonokat itt kiosztogatnak, van, akinek nem jut, van, akinek kettő van. Én úgy gondolom, hogy ezt nem lehet így tárgyalni. Erre lett volna kellő idő arra, hogy ezt a helyszínt bemikrofonozzák, és egy szavazásnál vagy szókérésnél azt sem látom, hogy ki kér szót, egyáltalán ötletszerűen vannak megadva. Ez teljes mértékben ez méltatlan. A másik része, ezek pedig a határozati javaslatok. Én arra kérném Fodor Csaba képviselőtársamat, hogy 2. pontot szavazza meg, az arról szól, hogy munkát kell végezni a Főigazgató Úrnak, én ettől nem kívánám megfosztani Öt. De egyébként, hogyha ez nincsen bent az anyagban, akkor is Öneki ezt a munkát el kell végezni. De erősítsük meg ebben a dologban, hogy Ő a március végi közgyűlésre ezt az anyagot elkészítse, ami lényegében egy intézkedési tervet jelent. Jegyző Úr közben elment, Öt akartam kérdezni, de akkor helyette az Aljegyző Asszonyt kérdezném, hogy az 1. pontban javasolt határozati javaslat, az törvényes-e? Ezt egyébként Göndör István is felvetette, és többen. A kérdésem pedig a 3., hogy szintén az, törvényes módon megszavazható-e? Tehát erre kérnék egy választ. A 2. pontot nyilván támogatom, a másikaknál pedig ennek a függvénye, hogy a törvénysértés állapota, az nem áll-e fenn akkor, hogyha ezt mi megszavazzuk, illetve nem szavazunk-e oly módon, ami törvényellenes. Lenne nekem is egy módosító javaslatom, ez pedig a következőképpen hangzana: Nagykanizsa Megyei Jogú Város Önkormányzata felkéri a Szociális és Egészségügyi Bizottságot, hogy folytasson le vizsgálatot a nagykanizsai kórház 2006. X. 26-ai vezetéváltás jogszerűségéről, körülményeiről, valamint a kórházstruktúra átalakításnál a polgármester, alpolgármester szerepvállalásáról, az Ügyrendi, Jogi és Közrendi Bizottság bevonásával. Felelős: Csáka Iván bizottsági elnök Úr, határidő pedig 2007. március 31. Ennek azért van jelentősége és fontossága, mert a kórház átalakítás abba a stádiumba esik gyakorlatilag bele, amikor vezetéváltás történt. Azt mindenki tudja a teremben, hogy Szabó Csaba leváltása törvénysértő volt, mindenfajta SZMSZ-t megsértett, és akit kineveztek utódjaként, Cserhádi Istvánt, az viszont alapvetően törvénysértés, egy másik törvény szabályozza, ez pedig a Kjt. Tehát gyakorlatilag Ő érdemben jogszerűen nem képviselhetette volna Nagykanizsa város közgyűlését, önkormányzatát. Amiket én kérdeznék a Polgármester Úrtól, azok a következők: Dr. Szabó Csaba kórházi főigazgató októberben megkereste Önt levélben, amiben egy fejlesztési tervet Önnek megküldött, illetve a struktúrára vonatkoztatva voltak javaslatai. Ön ezzel a levéllel mit tett, tárgyalt-e Szabó Csabával? Tudomásom szerint sem Ön, sem pedig Cseresnyés Péter érdemben Szabó Csabával nem tárgyalt. Azt követően villámgyorsan ki lett rúgva brutális módon. Én nem hiszem, hogy más városokban egy ilyen állapotban, amikor a tűzgyújtás történik valahol, hogy akkor a tűzoltót kell kirúgni, hogy a tűz tovább terjedhessen. Meggyőződésem az, hogy Szabó Csaba

Marton István: Röst Úr! Ki kell rúgni, ha piromán, egyébként erre van is precedens.

Röst János: ... Hát, hogyha Ő gyújtotta a tüzet, igen, de nem hiszem, hogy Óróla van szó, Marton Úr. A másik része pedig, hogy ebben az esetben az történhetett volna, hogy Dr. Szabó Csaba szakmai súlya, ami országos szinten elismert, a kórháznak az a kiemelkedő szerepvállalása a magyar egészségügyben, ami köztudott, és a lobbis lehetősége, ami szintén adottság lehetett volna, ezt Önök elmulasztották, és olyan helyzetet teremtettek, hogy érdemben az új főigazgató megérkezéséig nem volt legitim vezetése a kórháznak. És én kérdezném Polgármester Urat, hogy mutasson be nekem olyan iratot, anyagot, levelet, amiben Ön vagy Alpolgármester Úr írásban fordult volna az egészségügyi miniszterhez, vagy minisztériumhoz, illetve, hogy megkeresték volna-e bármilyen egyeztetésre. Az én

információm szerint ilyen nincsen, és ebben az előterjesztésben sem szerepel ilyen anyag. És erre várnám a válaszukat. Meggyőződésem az, hogy ha ezek a strukturális javaslatok megküldésre kerülnek, illetve a fejlesztési célokat a kormányzat megkapta volna, akkor lényegesen jobb pozícióból tudott volna tárgyalni az önkormányzat ezekről a kérdésekről, és biztos vagyok benne, hogy az ágyzámban is ez megjelenhetett volna, mint tény. Kérdezném szintén Polgármester Urat, hogy 5 hónap alatt Ön miért nem számolt be egyetlen egyszer a kórház állapotáról a polgármesteri beszámolóban? Miért volt az, hogy Ön az információkat eltitkolta a közgyűlés tagjai elől, és semminemű információt nem adott ki? Én úgy gondolom, hogy ezek a tények a felelősség megállapításánál ugyanúgy latba kell, hogy essenek, mint, amit Önök itt a másik fél részéről elmondtak. Tehát ezt a helyzetet Önök teremtették, és meggyőződésem az, hogy ebből Nagykanizsa városa lényegesen jobban kijöhetett volna, mint ahogy most ez megtörtént. Az mindenképpen javaslatom lenne, hogy a következő időszakokban ezeket a fejlesztési terveket próbálják meg úgy egyeztetni, hogy nem üzengetéssel a sajtón keresztül, mert az a lehetőség, a FIDESZ próbál élni vele, hogy a Zalai Hírlapban leírja, hogy megint majd felkér valamire, hát én úgy gondolom, hogy ha nincsen telefonja a FIDESZ frakciónak, akkor vegyenek egyet. Ez így működik a normális megoldásokban, nem pedig az, hogy a sajtó útján tájékoztatnak engem, meg Böröcz képviselőtársamat arról, hogy mi a szándékuk egyébként velünk. A lobbira nyitott vagyok most is, és eddig is az voltam, egyébként nem kerestek meg Önök sem engemet, sem a képviselőtársamat.

Marton István: Én úgy gondolom, hogy a saját párttársai kezében lévő tárcánál Önnek kérvényt benyújtani, hogy lobbizzon, nem is lett volna szerencsés, de még esetleg ez előfordulhat. A hozzászólásának van egy olyan eleme, aminek kifejezetten örülök. Örülök annak, hogy azt Ön is elismeri, hogy az új kórházi főigazgató legitim, és itt körülbelül végeztem is azzal a résszel, ami nekem tetszik. Remélem, amit Ön elmondott most a kórházzal kapcsolatos napirend során, azt, ha véletlenül a kórház téma lesz a közgyűlés előtt, és feltehetően többször téma lesz a négy év során, mindig el fogja mondani. Nagyon remélem, hogy elmondja, mert vannak benne szórakoztató elemek is. A csúsztatásait már megszoktam – én nem írtam az Egészségügyi Minisztériumba, viszont az Alpolgármester Úr, mint parlamenti képviselő, a Parlamentben ebben az ügyben interpellált, kérdést tett fel, számtalan esetben fordult a dolog megmentése felé. Azért sem fordultam én, mert ez szakmai kérdés, és a Főigazgató Főorvos Úrtól meg kell kérdezni, hogy hány ilyen levele ment el a minisztériumba, amire érdemi reakció nem történt. Valóban szaporíthatjuk volna eggyel, kettővel mi is a reagálatlanul maradt irományokat. Na erről ennyit. Bocsánat, annyit még hozzáténnék, hogy vizsgáló bizottság, ez kimeríti a kabaré fogalmát. Ezt meg kell, hogy szavazzassam, aztán majd meglátjuk az eredményt.

Halász Gyula: Átadnám a szót Röst Jánosnak személyes megtámadtatás után.

Marton István: Jó, én akkor megadom a szót Röst Úrnak. Várom a szellemi magasságok megnyilvánulását.

Röst János: Marton Úr! Ön szintén szerepzavarban van. Ön nem a kabarémeister ott a porondnál, hanem levezető elnök. És az a kérésem, hogy ha megtenné, hogy bármely képviselő, hogyha hozzászól, akkor nem kellene minősíteni, mert újabb ingereket ad a többieknek, és újabb válaszokat. Az, hogy Ön megszavaztatja a javaslatot, persze, az a dolga. Miért, úgy gondolta, hogy nem fogja? A másik, hogy Ön a 22. vizsgálatot kezdeményezi, és most van egy, amit én kérnék. Úgyis többségben vannak, leszavazhatják.

Marton István: Röst Úr! Remélem, ez megtörténik. A kabarémeister ebben a műfajban, úgy gondolom, hogy nem én vagyok. Én az vagyok, aki véresen komolyan veszi a feladatát. Ön viszont erre már jó néhányszor rácsáfolt.

Halász Gyula: Csak egy gondolattal egészíteném ki, amit Röst János képviselőtársam elmondott. Azzal, hogy Önöket súlyos felelősség terheli azért, mert Dr. Szabó Csaba főigazgatót, az Év Kórházának első számú vezetőjét leváltották, helyetteseit ellehetetlenítették. Ez egyrészt stratégiai, másrészt taktikai hiba volt. Ilyet nem szoktak csinálni egyetlenegy reform közepén sem, hogy az első számú vezetőt különböző vélt okokra hivatkozva leváltják. Erről ennyit. Én azt gondolom, hogy azonban azért jöttünk most össze, hogy a jövőről beszéljünk, nem pedig a jelenről és a múltról. Természetesen én is beszéltem Kovács Főigazgató Úrral annak idején, amikor a kórházi ágyzámokról volt szó, és én is

felajánlottam azt a segítséget, amit Ő elvárt tőlem. Az volt a konkrét javaslatom, és ezt Ő, azt hiszem, meg tudja erősíteni, hogy ugyanúgy, mint a határőrség esetében hívjunk össze egy, vagy Polgármester Úr hívjon össze egy egyeztetést parlamenti képviselők bevonásával és az Önök részvételével. Erre, úgy tudom, hogy nem került sor, nincs erről információ, és ott szembesíteni lehetett volna az országgyűlési képviselőket, a Polgármesteri Hivatal vezetését, hogy ki mit ígér, ki miben fog előrejutni. Én nagyon tisztetem és mi is aggódunk a kanizsai betegekért, de az nem megy Polgármester Úr, hogy ülések sorozatában Önök övön aluli ütésekbe visznek be, majd utána elvárják tőlünk a támogatást és a lobbizást. Ez nem megy Polgármester Úr. Egy konkrét dologról is szeretnék beszélni, mégpedig arról, hogy ha az önkormányzat, illetve a kórházvezetés nem köti meg az OEP-pel a szerződést, akkor automatikusan kizárja magát a pályázati lehetőségekből. Tehát amikor Önök döntenek erről a kérdéssel, akkor ezt is mérlegelni kell, hogy ki akarunk-e maradni a pályázatokból. És még egy általános hozzáfűznivalóm van, szintén ezekhez a pályázatokhoz. Azt Önöknek rögzíteni kell, és tudatosítani kell magukban, hogy Magyarországon ma az önkormányzatok közel 80 %-a FIDESZ-es önkormányzat, illetve jobboldali vezetésű. Ezek az önkormányzatok versengenek a pályázati pénzekért, és amikor egy ilyen konfrontatív és konfliktusgerjesztő hangulat alakul ki a nagykanizsai önkormányzatnál, akkor nem tudunk együttesen fellépni azért, hogy pályázati úton sikeres legyen Nagykanizsa. Kérem Önöktől, mérlegeljék azt, hogy mi az Önök érdeke, mi a nagykanizsaiak érdeke.

Tóth Nándor: Örülök neki, hogy végre egy több mikrofonnal rendelkező képviselő is szót kapott, ez az én szerencsém, és mivel elhangzott sok hozzászólás, a mi oldalunkon, a FIDESZ oldaláról eddig, akik hozzászóltak, azokkal én személy szerint mindegyikkel egyetértek, nem akarom Őket megismételni. Hellyel, közzel még a másik oldalról is hallottunk részigazságokat. Szerettem volna Röst Árnypolgármester Úr után szót kérni, de Halász Gyula képviselőtársam közbeszólt, és ha sokáig nem kapunk itt a végén ugye szót, akkor elbeszélgetünk itt hátul egymással nyugodtan. Én azt gondoltam, hogy a kórház jelenéről és a kórház jövőjéről beszélünk a mai közgyűlésen, és túl vagyunk már Szabó Csaba Főigazgató Úr elsiratásán. Ugye el tetszettek felejtetni a szemben ülő képviselőtársaim, de remélem, hogy a város közvéleménye nem, hogy ha Önöknek szerencsésük lett volna egy évvel ezelőtt, tavaly nyáron, akkor talán még privatizálták volna is a kórházat, csak nem jött össze akkor az a 15 szavazat, ami ugye ehhez kellett volna. Egyébként meg ...

Marton István: Bicsák Úr!

Tóth Nándor: Bicsák Úr, közgyűlésben van. Ha Ön beszél, én sem fogok közbeszólni, ez illetlenség és tiszteletlenség.

Marton István: Moderálja magát Bicsák Úr!

Tóth Nándor: Mint a legöregebb képviselőnek, ezt Önnek tudnia kéne, hogy nem illik másnak a szavába vágni, és közbekiabálni.

Marton István: Bicsák Úr! Rendreutasítom!

Tóth Nándor: Ez elsősorban, remélem, Önt minősíti. A kórház jelenlegi állapotáról és ott maradva, ahol Halász képviselőtársam befejezte, én azon kevesek, illetve nem kevesek, remélem, hogy a többség közé tartozom, akik örülnek annak, hogy Kovács Főorvos Úr vezeti a kórházat, és információim szerint, ez az információ egészségügyi dolgozóktól, tehát orvosoktól, kórházban dolgozóktól, betegektől származik, hogy a rövid idő alatt jól és viszonylag zökkenőmentesen vette át a kórházat és vezeti a kórházat. Nagy figyelemmel hallgattam a hozzászólását, és hallgattam a jelenlévő főorvosokét is. Én a szakmaiságot tőlük fogadom el, a főorvosoktól és Főigazgató Úrtól, mert azt hiszem, hogy Csáki Képviselő Urat leszámítva mi nem számítunk szakembernek kórházügyben, és kénytelenek vagyunk hagyni az Ő véleményükre. Akkor meggyőztek volna a túloldalon ülő képviselőtársaim, ha 5-6 olyan főorvost fel tudtak volna itt sorakoztatni, és Ők is szót kértek volna, és az ellenvéleményt mondták volna el, mint amit a jelenlévő főorvosok és Főigazgató Úr elmondott. Egyébként meg ugye, hogy ki keveri bele a politikát a szakmába. azért azt nem kell elfelejteni, hogy most ugye a politika meghozta a döntéseket a maga módján és a maga idejében, ezek a döntések ugye népszerűtlen döntések és az embereket kellemetlenül, negatívan érintik a döntések, most megpróbálják áttolni, átnyomni a szakmára, és a szakmát okolni, meg hibáztatni a bosszúságokért, meg a kellemetlenségekért. Azt

szeretném elmondani, hogy mivel a beosztottaim közül jó néhányan Somogy megyében élnek, tehát a környező településeken Pogányszentpétertől Inkéig, és majdhogynem Csurgóig bezárólag, valamint a vendégeink, vásárlóink körének egy része Somogy megyéből jár át nap, mint nap Nagykanizsára, itt végzi a munkáját még jelenleg, hogy meglepődve vettük tudomásul, hogy a betegútvonaluk, az Nagykanizsa fele bezárul, és valóban megnyílik az út Kaposvárra, Pécsre, meg nem tudom, még melyik városokba. Ezt nehezményezik. Nyugodtan mondják meg a főnökeiknek, akik meghozták a döntéseiket, hogy ezek az emberek sokat fizetnek az ellátásért, egyre többet, ugye ezt tudják, hogy tavaly és idén is emelkedett a TB-járulék, amit a munkavállaló fizet, és a munkáltatók is elég jelentős járulékokat fizetnek. Ezekért a pénzekért egyre kevesebb és egyre bonyolultabb szolgáltatásokat kapunk. Ugye most már fizetni kell gyakorlatilag mindenért annak is, aki becsületes állampolgár és befizeti azokat a járulékokat, amelyeket egyébként adók módjára kivetnek és behajtanak. Én nem vagyok olyan nyugodt, mint Önök, hogy ha várni kell a műtétekre, mert való igaz, hogy lehet, hogy az adott embereknek, betegeknek az állapotának a súlyosbodásához, netán tán néhányuknak még a halálukhoz is vezet. És még befejezésül engedjenek meg három mondatot a képviselők a Nagykanizsa város területén működő, Nagykanizsa város illetékességében lévő országgyűlési képviselőkről. Azt gondolom, nem gondolják Önök sem komolyan, hogy egy ellenzékben lévő képviselő nagyon sokat tud tenni a cél érdekében. Én elvártam volna az Önök képviselőjétől, és elsősorban Göndör Úrtól, aki ismereteim szerint a város egyéniben megválasztott képviselője, hogy elsősorban Nagykanizsa, Nagykanizsa környékén élő emberek érdekeit képviselje, aztán majd utána képviselje Zala megyét, és utána képviselje Keszthelyét, ami egyébként a maga módján rendes dolog, hogy képviseli őket, de jobban szerettem volna, hogy ha a kanizsai képviselő érdekeit képviseli. Aztán a másik nagy tekintélyű, nagy formátumú képviselőnk, Kovács Kálmán Úrról is hadd mondjam el, aki hol E-miniszter, hol ... államtitkár, hogy talán Ő is felemelhette volna az SZDSZ-en belül a szavát a kanizsai kórház érdekében, hiszen köztudott, hogy ugye az egészségügyet nem is annyira az MSZP, hanem inkább az SZDSZ igazgatja. És akkor még van még egy korábban államtitkár, jeles képviselőnk. Szerintem, hogy ha Ők összefogtak volna, és akkor esetleg kiegészülve a jobboldali országgyűlési képviselőkkel, én nehezen hiszem, hogy nem tudtak volna hatékonyabban fellépni, és eredményt elérni.

Halász Gyula: Én azt gondolom, a privatizáció kérdését, a kórház-privatizáció kérdését egyszer és mindenkorra rendbe kéne tenni csakúgy, mint amit Polgármester Úr szokott mondani, ilyen vesszőparipája az útépités, útfelújítás kérdését. Azt majd egy következő közgyűlésen. Tehát először is kedves Tóth képviselőtársam, privatizálni nem lehetett volna a kanizsai kórházat. A privatizáció tulajdonosváltást jelent, márpedig egy olyan állami beruházásnál, amiben állami pénzek vannak, törvény köti ki, hogy nem lehet privatizálni. De ha már itt vagyunk, és Ön, gondolom, inkább a működési dologra gondol a privatizáció helyett, ezért nem pontos a megfogalmazása, arról is szeretnénk majd Marton Úrtól tájékoztatást kapni, hogy folyik-e a kórházban most, jelenleg működésbe adásról szóló előkészület? És hát ugye akkor majd meglesz, mert megvan nekem az összes FIDESZ nyilatkozat a kórház-privatizációval kapcsolatban, szívesen idézek, és gondolom, elfogadják hiteles forrásként a FIDESZ honlapját. Idézni fogok majd Önöktől, hogy milyen nyilatkozatokat tettek kórház-privatizációval kapcsolatban, ami nem kórház-privatizáció, hanem egyes területek működésbe adásának a kérdése volt. Tehát, hogyha már itt a közgyűlésben vagyunk, és tájékoztatjuk a lakosságot, egyszer és mindenkorra tegyük tisztába ezeket a fogalmakat, és legyen egyértelmű a dolog. Ha Tóth képviselőtársam figyelt volna, én elmondtam, hogy én Kovács Úrnak felajánlottam a segítséget, megpróbáltam Államtitkár Úrnál is eljárni a kanizsai kórház ügyében, sőt, azt is elmondtam, még egyszer elmondom, hogy egy olyan összevont tárgyalást kezdeményeztem, ami például a határőrségnél sor került, és tehát ezt a jóindulatot ne vonja kétségbe tőlem.

Marton István: Halász Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy végtelen türelemről tettem tanúbizonyságot, mikor Önnek harmadszor is megadtam a szót, és akkor még az időkeretről nem is beszéltem, amit mondjuk, hatszorosan túllépett. Néhány válasz Ön felvetéseire, amik zöme természetesen csúsztatás, bár köszönöm, hogy Tóth Képviselő Urat kiegészítette azzal, hogy nyilvánvaló, hogy a működtetés privatizációjára gondolt, nem pedig az egész intézményére, bár ezt is egy kicsit hosszán tette és körülményesen. Amit Ön reklamált, hogy országgyűlési képviselők nem ültek le, hát bizony, leültek, pontosan az Önök parlamenti képviselője, a Kovács Kálmán Úr nélkül, ott volt Teleki Úr, Göndör Úr, Cseresnyés Úr, és a kórházigazgató. Ezt egyébként a kórház is közvetítette. Lehet, hogy Ön sajnálja, hogy mit tudom én, mondjuk, a Kovács Államtitkár Úr nem küldte el Önt vagy éppen Röst képviselőtársát maga helyett erre a vitára. Lényegtelen. Hát nézze, én úgy gondolom, hogy sorolni kell a

problémákat, és hogyha négy nagytekintélyű ember komolyan vette, akkor talán az ötödik is vehette volna komolyan. Azt viszont határozottan vissza kell utasítanom, amit a kórházigazgató nyugdíjba küldése kapcsán a helyetteseiről mond. Ki lett ott ellehetetlenítve, kedves képviselőtársam? Senki. Én egyébként miután, mondjuk, a gazdasági igazgató-helyettes 5 hónapja nem dolgozik, január végén az István Fogadóban Batthyány Bálon mód felett nagy örömmel vettem észre, hogy mellettem ropja a táncot, mondjuk, hajnalig. Erre van, mondjuk 3-400 szemtanú. Én balga, mondom én, hogy én balga, már bíztam benne, hogy felgyógyulóban van, és nyilván egy kis edzést tart a hétfői munkakezdésre. Ez január végén volt. Azóta meg lassan március végéig jutunk. Tehát én úgy gondolom, hogy az ilyen emberek, azok hozzák lehetetlen helyzetbe a kórházat. A Főigazgató Főorvos Úr számtalan esetben kinyilvánította, hogy igényt tart a munkájára. Az orvos-igazgató távozása, az pedig, hát azt hiszem, hogy keményen az előző vezetés műve, mert kedves barátja és volt főnöke ugye beetette azzal, hogy na itt aztán nektek úgy is végetek lesz. Hát ebből ennyi lett, kérem.

Bicsák Miklós: Tóth képviselőtársamnak megbocsátok, mert Ő tavaly nem ülhetett a közgyűlésben, hála Isten, nem is emlékezhet arra, amikor mi 15-en többségben a kanizsai kórházért, a kanizsai lakosságért, és jómagam, hangsúlyozom, 14 éve mindent megtéve szavazatommal a kanizsai kórház több milliárdos beruházása, presztíziséért, hárman kiszavaztunk tisztelt képviselőtársam azért, hogy működésben ne privatizálják, illetve működtessék a kanizsai kórházat. Csak emlékeztetésképpen. Nem akarok én itt viharkodni, de nem tudhattad, és ezért most megbocsátok.

Marton István: Röst Úrnak nem adom meg a szót, mert nem egyszer szólt. Itt van a lista, kétszer, egy, kettő, kettőtől nem tudok tovább számolni. Az SZDSZ-nek adtam ötször szót két embernek, és nagyon, nagyon hosszú ideig, úgyhogy nem adom meg a továbbiakban a szót, mert ma este még különböző programok lesznek, ünnephez köthető programok, és úgy gondolom, hogy szerencsétlen dolog lenne ezekről lemaradni.

Tóth Nándor: Rövid leszek, csak mivel Bicsák Képviselő Úr megszólított, elmondom Neki, hogy ugyan az Ő pechjére, lehet, hogy az én szerencsémre nem ültem itt az előző közgyűlésben, de figyelemmel kísértem a közgyűlési közvetítéseket, és Önnek nagy csodálója vagyok, amióta Ön tagja a közgyűlésnek. Ószintén mondom, mindig örültem régen is, amikor Ön szót kért, akkor mindig odafigyeltem a képernyőre, mert érdekes percek voltak, amiket mondott, és higgye el, hogy szemtanúja voltam az Ön ki- és bevonulásának akkor, azon a közgyűlésen, mert ugye nem tudta eldönteni, ha jól emlékszem, hogy kimenjen, bemenjen. Egyébként pont Ön volt az egyik, aki szerencséjére, tehát sikerült megakadályozni azt a dolgot, hogy még a működtetés sem került privatizációra. Én tudom az Ön szerepét, Önnek pozitív volt a szerepe az én megítélésem szerint azon a közgyűlésen. Tehát nincs közöttünk szerintem nézeteltérés vagy félreértés.

Jerausek István: A Bicsák képviselőtársamhoz szólva, csak engedjenek meg egy mondatot. Én, mikor azt mondta, hogy tavaly nem volt a Tóth Képviselő Úr a közgyűlés tagja, akkor már reménykedtem abban, hogy elfelejti mondani, hogy Ő 14 éve tagja a közgyűlésnek. Én úgy gondolom, hogy ha a nagykanizsai város helyzetét nézzük, a 14 évvel ezelőtti helyzetét, én az Ön helyében nem nagyon dicsekednék azzal, hogy én ennek a 14 évnek végig a tagja voltam. Ennyi csak előljáróban. Tisztelt Polgármester Úr! A mai témával kapcsolatban én nem kíváncszok számszaki dolgokba belebocsátkozni, különösképpen nem szakpolitikai kérdéseket kívánok fejtegetni, de annak idején, mikor én elfogadtam ezt a megbízatást a kerületemben, olyan ígéretet tettem, hogy nem fogok pártpolitizálni, és sajnos kénytelen vagyok most ebben a helyzetben ezt az ígéretemet megszegni, ugyanis a várost olyan pártpolitikai katasztrófális rendelet sújtja, ami mellett nem mehetünk, nem mehetek el, és azt hiszem, hogy az én választóim érdekeit is képviselnem kell. És igaz, hogy én arra is ígéretet tettem, hogy egyáltalán nem fogok foglalkozni a politikai ellenfeleimmel, de most kénytelen vagyok. De kénytelen vagyok olyan mértékben foglalkozni vele, hogy az Önök segítségét kérném, igaz, hogy hárman vannak jelen, de abból kettő nem figyel, szeretném, hogy ha figyelnének arra, amit mondok, és megfogadnák a kérésemet, tanácsomat. Ismétlem, szeretném az Önök segítségét kérni abban, hogy mivel kormányzati döntésről lévén szó, pártbéli egybetartozás kapcsán tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a kanizsai polgárok párthovatartozás nélküli érdekeit képviseljék. Abban bízom, hogy Önök mindent meg fognak tenni ebben az ügyben, és hogy honnan ez az optimizmus, Önök képesek voltak arra, hogy pártbéli társaikkal szembeforduljanak, és ne fogadják el – itt nem akarok nevesíteni, de kénytelen vagyok, mivel jelen volt Göndör István is, és abban

reménykedem, hogy a március 15. közeledténél kapcsán kimondják Önök, ha nem is nyilvánosan, hogy itt az idő, most vagy soha, és szembefordulnak nem csak a kanizsai vezetéssel, hanem szembefordulnak az országos vezetéssel, és kimondják, hogy állj, ne tovább. Azt hiszem, ez a kanizsai választóknak az érdeke. Azon kívül én nagyon merem remélni, nagyon merem remélni, hogy a baloldaltól elhangzott sajtótájékoztató, amit tartottak Önök, megbánták. Megbánták, mert olyat nyilatkoztak, ami nem fedi a valóságot, az igazságtól nagyon, nagyon messze van. Olyat nyilatkoztak, és olyat tettek közzé, hogy mi, városvezetés privatizálni akarjuk a kórházat. Ki kell jelentenem, hogy ez a feltevés abszolút minden alapot nélkülöz és nem igaz. Azon kívül ebben a sajtótájékoztatóban, én merem remélni, hogy félreértettem azt a kicsengést, miszerint a sajtótájékoztatót tartó képviselő úgy nyilatkozott a Polgári Egylet vezetőjéről, hogy no, most mehetnek újra tüntetni. A privatizáció ellen. Most mindegy, hogy hogyan fogalmazzuk a privatizációt, Önök tudják, hogy miről van szó. Igen. Akkor valós oka volt ennek a tüntetésnek. Valós oka volt, és én büszkén, büszkén mondom azt, hogy igenis elmegyek tüntetni, és igenis én megfogadtam, hogy a kanizsai választópolgárok érdekeit fogom képviselni, és mindent el fogok követni annak érdekében, hogy az ágyszámot lecsökkentsék, és esetleg úgy járjanak, hogy ne jussanak kellő időben és kellő minőségű szolgáltatáshoz, már, ami az egészségügyet illeti. A tüntetés kapcsán énnekem nagyon, nagyon érdekes volt, mint említettem, hogy én nagyon szívesen és szívvvel, lélekkel részt vettem ezen a tüntetésen, nagyon érdekes volt, hogy mivelhogy a privatizációt dolgozók elbocsátását is érinti, hogy nem vett részt ezen a tüntetésen a szakszervezet vezetője. Azon kívül, a másik oldalhoz szeretnék egy-két gondolatot és kérést megfogalmazni. Én nem akarok hivatkozni az SZDSZ-es képviselő legutolsó sajtótájékoztatójára, de azt hiszem, hogy hát nem tudom megfogalmazni, hogy mennyire, mennyire felháborító, és minden alapot, igazságtól messze levő állításokat fogalmazott meg ebben a sajtótájékoztatóban. Ön – Röst Képviselő Úrról beszélek –, Ön minden lehetőséget megragad annak érdekében, hogy nyilvánosság előtt azt terjessze, hogy mi a Szabó Csaba főigazgató leváltása kapcsán szétvertük a kanizsai kórházat. Tisztelt Képviselő Úr! Ezzel kapcsolatban szeretném elmondani, Szabó Csaba főigazgató által többek szeme, füle hallatára tett nyilatkozatát, ami szerint úgy fogalmazott, majdhogynem szó szerint idézem, tisztában vagyok azzal, és mindenki az én koromban, sőt nem tette hozzá, hogy 63 éves vagyok, de elérkeztem életszakaszomnak abba az időszakába, amikor meg kell válnom az aktív munkavégzéstől. Nem ért váratlanul az önkormányzat döntése, számítottam rá. Ezzel szemben Ön, hogy a két megfogalmazást, ha megengedi, akkor végigmondom, ezzel szemben Ön úgy fogalmazott, hogy diktatórikus, embertelen döntést hoztunk. Az érintett megértette, Ön nem. És végezetül engedjenek meg, egy számomra megrázó élményt hadd meséljek el. Mielőtt szót kértem, gondolkodtam azon, hogy a megszólalásom elején mondjam, avagy végén. De én attól tartok, hogy ha az elején elmondom, nem tudom elmondani a hozzászólásomat, annyira megrendítő volt számomra. Utánanézhető, konkrét tény. A tegnapi Déli Krónikában a szerkesztő megkérdezte a Schöpf-Merei Kórház menedzsmentjét. Így hangzott: igaz-e az, hogy eladják a Schöpf-Merei Kórházat? Erre föl a menedzsment úgy válaszolt arrogánsan, mint akinek, mint akinek esze ment, mint aki már érzi a , hogy igenis bevételhez, pénzhez jutott..... Azt mondta, ha Ön nem telefonál, akkor eggyel több jelentkezőt tudok az A4-es papíromra fölírni, megjegyzem, egy oldalt már teleírtam, fordítanom kell. Uraim! Hát hova jutottunk? A pénzről beszélünk? Itt Magyarországon már az ember nem számít semmit, csak pénz legyen? Zárjuk be a kórházat, maradjanak, maradjanak ellátás nélkül? Idézem, idézem a Kossuth Rádió Déli krónikai adását. Idézem.

xy: Megtámadtak (mikrofon nélkül beszél, nem érteni, hogy ki és mit mond)

Marton István: Majd később megadom a szót.

Bizzer András: A szabaddemokrata képviselőtársaim felvetették ugye Dr. Szabó Csaba leváltását, és gyakorlatilag kimondták azt, hogy szabaddemokrata vezetésű Egészségügyi Minisztérium azért bünteti a kanizsai embereket, mert mi leváltottuk a kórház igazgatóját. Ezt nem érzik át, hogy ez milyen dolog? Tehát 53.000 embert azért büntet az egészségügyi miniszter, mert leváltották a kanizsai kórház igazgatóját. Sértettségből. Ezért megbünteti az embereket. Ez szerintem felháborító, és nem így kéne eljárni, hogy az átlagon felüli ágyszám-csökkentést mérnek a kanizsai kórházra sértettségből.

Röst János: Polgármester nem (mikrofon nélkül beszél, nem érteni.)

Marton István: Szegények vagyunk, nincs elég mikrofon Röst Úr. Ennyire. Sőt, ettől is szegényebbek vagyunk képviselőtársam.

Horváth István: Én egy nagyon rövid kérdést szeretnék föltenni Göndör István Országgyűlési Képviselő Úrnak. Pár héttel ezelőtt a Kanizsa Újságban megjelent egy cikk, amiben Ő azt nyilatkozta, hogy a kórház és a város vezetése önként, dalolva mondott le 60 ágyról. Hát, ezt nem fejtette ki a továbbiakban, hogy ez miről szól. Én szeretném, hogyha elmondaná, hogy tulajdonképpen miről is szól ez a dolog. A másik dolog, amit itt a Bizzer képviselőtársam az előbb említett, nekem is olyan politikai színezete van a dolognak, hiszen az előbb éppen Göndör Képviselő Úr valóban azt mondta, hogy ez a támadás, ez nagyon rossz volt, hiszen a kórházat ezzel széjjelverték. Akkor ezt is feltehetném, ezt a kérdést, hogy ha Szabó Csaba marad az igazgató, akkor az ágyszámok tekintetében más az elbírálás?

Marton István: Röst Úrnak adom meg a szót, lévén, hogy állítólag meg lett támadva.

Röst János: Örülök annak, hogy Marton István néha figyel, ez se hátrány egyébként egy polgármestertől.

Marton István: Röst Úr, Marton István mindig figyel.

Röst János: Igen, igen, ez a problémám, igen, Marton Úr. De olyanra, amire nem kellene. Marton Úr! Én már Önt kértem arra, hogy ha egy képviselő hozzászól, akkor próbálja megállni legalább egy nap, hogy azt a képviselőt Ön nem minősíti. Nem csak rólam van szó. Itt vagyunk 25-en, bármelyik szól hozzá, mindegyiket Ön minősíti. Nem kéne. Jerausek képviselőtársam lobbiról beszélt, felelősségről. Igen. Én azzal kezdtem a Polgármester Úrral való viszonyomat 2006-ban, mikor polgármester lett, hogy felajánlottam Neki a lobbiképességemet, kapcsolatrendszeremet és segítségemet. Ő erre azt mondta, hogy Ő teljesen képben van, mindenről konkrét véleménye van, és köszöni, nem kéri. Cseresnyés Péterrel jobban jártam, Ő nem mondott nemet, de igent se. Ezek után mit kérdeznek Önök?

Marton István: Kedves Röst Úr! Az Ön felajánlása annyira nagylelkű volt, hogy a második héten már kérte a 78 nap állítólag bent marad szabadságának megváltását. Ezek után úgy gondolom, hogy én nem nagyon cselekedhettem másként, mint ahogy cselekedtem.

Balogh László: Az 1/25-öd időmet kihasználhatnám, de csak két percet, még annyit sem kérek itt a vége felé járva. Én azt gondolom, hogy nagyon sok ügyes, de átlátható szöveg elhangzott itt, főleg szemből. Én egy példázattal szeretném összefoglalni a magam, talán magunk számára a lényegét. Mint oktatási szakember szólnék, de hát a közszolgáltatás része az oktatás és az egészségügy is, így talán vannak néminemű párhuzamok a két terület között. Ha egy iskola beiskolázási, felvételi körzetét növelik, és ez által növekszik a tanulólétszám, nem szokták csökkenteni a tantermek, a padok és a székek számát. Így nem logikus, nem praktikus és nem tisztességes, ha a kórházunk növekedő területi vonzókörzetéhez 156 ágygal, azaz 30 %-kal kevesebb ágyat rendelnek. Továbbra is maradván a közoktatási példánál, ez mondjuk, annyit jelent, mintha a Batthyány Gimnáziumban a jelenlegi 33 osztályból 10-nek azt mondjuk, hogy keressen helyet magának a többi 23 osztály termében, de még széket, ágyat sem adunk hozzá, hanem a hiányzó tanulók helyére ültetjük a többletet. Tehát logikailag folytatva ezt a gondolatmenetet, a kórházunknál a többlet, mert ugye beteg emberből részint több lesz, úgy tűnik mostanában, meg a vonzókörzet emelkedése miatt is, lehet, hogy azt kéne ajánlanunk, hogy egy ágyra több beteg kerüljön? Látszik, hogy nem ez a megoldás. Könnyen belátható ez a dolog, nem kell hozzá egészségügyi szakembernek lenni, és én egy kicsit az egészségügyi szakközépiskolát is képviselve ezt a véleményemet talán elmondhattam. Nem az emberek érdekét képviseli ez a leépítés, nem elfogadható a kormányzati és miniszteri egészségügyi leépítő csomag. Köszönöm. Ezért támogatom a határozati javaslatokat.

Göndör István: Balogh Képviselő Úrnál nem kaphattam volna jobb végszót, hogy mi az emberek érdeke. Az emberek érdeke az, hogy jobban akarnak élni, és kevesebb adót fizetni. Nekem, mint kormánypárti képviselőnek az a feladatom, hogy olyan megoldásokat találjak, olyan kiadáscsökkentő megoldásokat, amiből megteremthető az a feltétel, szeretném csak egy félmondattal, amit Böröcz Zoltán elmondott, ha biztosításelvű a rendszer, akkor ne kelljen a költségvetésből több százmilliárd forintot át pumpálni az egészségügyi rendszerbe, hanem lehetőleg a biztosítási pénzünkéből oldjuk meg. Viszont több biztosítási pénzt sem munkavállalók, sem munkáltatók nem akarnak fizetni. És ott szeretném folytatni, amikor elmentem. Szőlősi Márta képviselő asszony megteheti, Ő nálam sokkal

ügyesebb, jobban fogalmaz – amikor én azt mondom, hogy egyből nem lehet kettőt elosztani, akkor azt értem, hogy amikor törvényben az van, hogy 100 ágy, abból nem lehet 150-et csinálni, vagy 120-at. Amit Ön megpróbált félremagyarázni, én vállalom és büszke vagyok rá, hogy az előző kormányzati ciklusban 50 %-kal nőtt a pedagógusok bére, nőtt az egészségügyi dolgozók bére. Ha ettől a hiány is nőtt a költségvetésben, ezt is vállalom. Akkor Önnek tessék kimondani azt, hogy hiba volt az, hogy a pedagógusok bérét emeltük, hiba volt az, hogy az egészségügyi dolgozók bérét emeltük, hiba volt az, ahogy a parlamenti vitában elmondták a 2007-es költségvetésnél, hogy miért építünk ennyi autópályát. Tegnap délben pedig FIDESZ-es képviselőtársai elmondták, hogy nosza, rajta, villámgyorsan építsük a 6-os autópályát is. Mihelyt nincs költségvetés, azonnal egyetértés van. Tehát továbbmegyek, mert költségvetést érintettem. Az Ön nyilatkozatai alapján én itt, a nyilvánosság előtt hívom Önt televíziós vitára, beszéljük meg az 500 millió Ft-ot, ne csak a levegőbe, hanem tétélesen, normatívák változása és az alapszorzők változásáról is. Jerausek Úr! Igen, bocsánatot kérek, mert közbekiabáltam. Szétverték. Itt ült mellettem Kovács Főigazgató Úr. Tessék már egyszer reálsan összerakni. Mit mondott ez a jó ember? Január 1-jén lépett be. Kedves Képviselő Úr! Ha kell, kikeresem a táskában, Önök valamikor az első üléseik között elbocsátották az igazgatót akkor, és ezért mondtam, hogy Cseresnyés Alpolgármester Úr felelőssége. Tudta, hogy egy olyan törvény van az asztalon, ahol nagyon nagy szükség lesz arra, hogy az igazgatók hogyan fognak tudni megállapodni a régiókn belül, és a kanizsai kórháznak egész idő alatt nem volt igazgatója. Én ezért mondtam, hogy akik engem itt ismernek, azok tudják, hogy az volt az első, amikor Önök megbízták a Cserhádi Urat, felhívtam, hogy mi lesz a 360-nal? Tessék már nekem csinálni egy közzgazdasági számítást, és mennyi legyen a krónikus ágyak száma? És Ő azt mondta, hogy nagyon nehéz lesz, de meg 360-nal. Nem akarom Őt iszonyú nehéz helyzetbe hozni. Akkor miért kellett volna nekem 360 fölé menni? Tehát nem volt egy olyan, igen, nem szeretem a politikában sem azt, hogy mi lett volna. De meg vagyok győződve, hogy az az igazgató, akinek ebben a régióban, nem csak a régióban, a régiókn túl is neve volt, mint menedzser, mert Önök is elismerték, sőt Kovács Igazgató Úr elismerte, hogy igen, a kanizsai főorvosi gárda olyan, hogy le tudta vinni 1000-ról 600-ra a kórházi ágyak számát anélkül, hogy akár Ön, vagy én, vagy bármelyikünk tudott volna róla. És senki nem panaszkodott. Több százzal csökkent az ágyak száma, és jobb lett az ellátás. Minőségileg javult ..., javult a műszerezettség, és javult a szállodai, a hotelszolgáltatási rész. És nem volt, ez az ember, ha itt van, joggal feltételezhetnénk, mindegy, hogy jobb vagy baloldal, hogy jobb pozíciója van, és igenis a törvény adta lehetőségek között tárgyal. Kérem, ebben a törvényben az volt, hogy több száz ágyról még lehet dönteni, és benne van a törvényben, hogy a kiemelt súlyponti kórházak is még szerezhetnek belőle ágyakat. Erre már én nem tudok hatni. Oda már a politika nem tud bemenni. Itt válaszolok Szőlősi képviselő asszonynak, hogy mi azt felvállaltuk, hogy mennyi lesz a régióban az ágyak száma, de szeretttük volna, ha a többit a szakma dönti el. Mint ahogy most, hogy már komolyan veszik, kiderül, abban a pillanatban, én már megkaptam Bátorfy Professzor Úrtól a sebészeti dolgokat. Igen, rögtön lehet 2, 3, 5 ágyakat ide-oda mozgatni. Az, amiről Fodor Csaba beszélt. Önök is voltak a kórházban. Én nagyon sokszor voltam. Tudom, hogy akkor, amikor 75 %-os kihasználtság a kanizsai kórházban, én tétélesen átnéztem minden osztályét, kevés a 75, vannak 60 %-osak, van 60 % alatti is. És akkor ehhez most tessék hozzávenni azt, amit Fodor Úr mondott. Nem a mérték az érdekes. Mindannyian tudjuk, hogy vannak olyan betegek, akik csak azért vannak benn, mert. Szociálisan ott látják el Őket. Most Őket, ha átteszik a krónikus ágyakra, felszabadul az ágy az aktívák számára. Csak erről kellene felelősséggel beszélni. Ezért mondom én azt, hogy itt nem történt más, mint tartósan és hosszan hisztéria. Lehet ezzel bármit kezdeni, csak nem vezet jóra. Most, amikor én azt mondtam, és még egyszer elmondtam, sajnálom, hogy nincs itt a Jegyző Úr.

Marton István: Itt a Jegyző Úr.

Göndör István: Nem látom Őt, bocsánat. Nem akarom úgy, hogy ha nincs itt. Szóval, tessék megnézni. Ha a törvény azt mondja, hogy – akkor kötelezhetjük Marton István polgármestert arra, hogy azt kérje a minisztertől, hogy sértse meg a törvényt, változtassa meg. Hát, a jobb hierarchiában egy határozat, miniszteri rendelet, törvény. Tehát egy három fokkal lejjebb lévő valamiben hogyan sérthetné meg a miniszter. Szóval azért odaküldjük, hogy a miniszter oktassa ki a polgármestert, hogy kérem, tessék már egyszer már elolvasni a törvényt. Polgármester Úr! És miért nem beszélünk arról, amit én sokadszor mondok. Hát, Önök közül annyian elmondták, most utoljára nem is tudom, ki mondta, hogy nőtt az ellátási terület. Képviselő Urak! Nem nőtt. Hát, tessék megnézni Kovács Úr előterjesztését, tétélesen fel vannak sorolva azok a somogyi települések, amelyek megszűntek, mint kanizsai ellátási terület, tehát nem nőtt. Csökkent az ellátási területünk. Más dolog az, hogy érzelmileg mit érzünk. Nincs rendben. De

ezt nem nekem kellett elvégezni. A törvény azt mondta, hogy a régió, a régió határán lévőknek kell erről tárgyalni. Én megkérdezem. Leült egyszer is Kovács Úr tárgyalni? Leült Marton Úr egyszer is tárgyalni, vagy az Alpolgármester Úr, hogy a szomszéd megyében mi lesz a betegeitekkel? Ja, bocsánat. Ez így megy. Ha az egyensúlyt meg kell teremtenünk, akkor nekünk a Nyugat-Dunántúlon igen, ebből a 3893 ágyból kell gazdálkodni, és én ezért mondtam, ezért veszekedtem egy kissé Bene Frakcióvezető Úrral, mert azt mondtam, hogy én zalainak is érzem magam, és nekem nagyon fájna a szívem, ha Keszthelyen be kellene zárni a kórházat, mert gondolom, hogy az üdülés szempontjából a Balaton térségében kiemelt szerepe van ennek a kórháznak, tehát nem mondhatjuk azt, hogy zárják be. Viszont mi ebből a régióból több ágyat kaptunk. Nem kerülöm meg Horváth Istvánnak a 60 ágyra vonatkozóját. Képviselő Úr! Ön keveset mondott, én 120-at mondtam. Akkor az tévedés, mert én most előkerestem a saját kézírásommal lévő papíromat, 120, amikor Zala megyének az ágyairól beszéltem. Igen, pályázat keretében ennyi ágyról mondtak le Zalában. Ennyi aktív ágyról mondtak az intézményvezetők saját maguk szabad akaratukból. Tehát én azt gondolom, hogy ha meg akarjuk menteni, akkor egy olyan új határozatot, de nekem ehhez nincs jogosítványom, hogy itt határozati javaslatot tegyek, akkor ezt kellene, hogy ha látnak a Hölgyek, Urak esélyt arra, akkor még 1-je előtt megállapodni, mert akkor az OEP finanszírozásban ezt már figyelembe veszik, és ahogy mondtam, én kész vagyok kikeresni, itt a törvény nálam, még azt is megmondom, hogy melyik §-ra hivatkozva lehet kérni, hogy más legyen a finanszírozás, de akkor ahhoz kell a szerződés. Ha ez nincs meg, akkor sem veszett el a tárgyalás, mert akkor lehet 1-je után is. Intézményvezető és fenntartója együttesen kezdeményezheti a Regionális Tanácsnál a változást. Szóval mondok még csúnyábbat. Elejtettem egy félmondattal. A belső 10 % közti konverziót. Intézményen belül meg lehetett volna tenni. Kísérletet sem tettek rá. Ezért merem azt mondani, hogy nagyon sokáig nem vették komolyan ezt a törvényjavaslatot. Még akkor sem, amikor már december 18-án az Országgyűlés elfogadta és már kihirdetésre került.

Marton István: A 120 ágyról való önkéntes lemondását az intézményvezetőnek, azt én a magam részéről abszolút zsarolásnak értékelem, mert önként nincs senki, aki hagyná levagdosni mondjuk, csak az ujjait, vagy akárcsak a kisujját is. A kisebb körzetről meg csak annyit, hogy az soha fel sem merült, hogy Vas megyéből Vasvártól Szentgotthárdig bizonyos ellátásra a kanizsai kórház lesz kijelölve, miközben a páciens ugye keresztülszánguld Zalaegerszegen, ahol esetleg ugyanezt az ellátást harmad olyan távol, vagy fele olyan távolságon belül megkaphatná. Itt azt hiszem, Bogár Képviselő Úr említette, és én is közöltem, hogy megkezdtek már a nyugat-somogyi térségben a polgármesterekkel, illetve a jegyzőkkel a kapcsolatfelvételt, hogy e helyzet, ami szintén váratlanul alakult, mondjuk, ne maradjon így, bár én úgy gondolom, szkeptikus lévén, hogy erre nagyon kicsi a ráhatásunk Képviselő Úr.

Dr. Kovács József: Göndör Képviselő Úrral több alkalommal volt módon találkozni, hiszen Ő, azért azt kell, mondjam, hogy foglalkozott a Zala megyei ágyaknak a számával. Ez ügyben a három igazgatót összehívta Zalaegerszegen, és ez még az ügynevezett lovasberényi találkozó előtt volt. Akkoriban a kórház 360 ágyszáma, ami változatlanul nem törvényi kötöttség, tehát ezt mindenképpen ki kell, hogy hangsúlyozzam, a 360 ágy, az az OEP által garantált finanszírozott ágyat jelenti. Először a miniszternek van joga és szakmai mérlegelése további ágyakat, amennyiben ezek szakmailag indokolt, van lehetősége, hogy ha szakmai megfontolás alapján úgy gondolja, további ágyakat az ellátás biztosítása érdekében adjon. A kórház területi ellátási kötelezettsége mindig is 106.000 ágy volt. Most, amikor megjelent március 8-án a Miniszter Úrnak a határozata, igazából nem érdemi módon, 3 %-ban, ez 2, 2, 3 % változást jelent. Ez a 2, 3 % területi csökkenés semmiképpen nem indokolható 30 % ágyaknak a csökkenésével. A tárgyalásokat illetően a Molnár Miniszter Úrhoz személyesen kértünk találkozási lehetőséget. Nagyon kedves, meleg elutasító, halogató időpontot kaptunk meg, amelyben majd behívunk. Többszöri érdeklődés kapcsán továbbiakban is állandóan nyugtattak egészen addig, amíg meg nem jelent, és a mai napig sem kaptunk tárgyalásra lehetőséget, hogy a szakmával egyeztessük azokat az álláspontokat, amelyek a minisztériumi statisztikák, számítások, és ami egzakt kontrolling számítások alapján egyeztetésre szorultak volna. Ez mind a mai napig nem került erre sor. A keszthelyi kórház vonatkozásában azt kell, hogy elmondjam, hogy a keszthelyi kórháznak egy nagyon erős szezonális ingadozása tapasztalható, amelyeket szintén ott a szakmai mérlegelésnek a tárgya, hogy egy nyári időszakban, Balatonnál nagyon jól tudjuk, hogy ott a lakosság szám akár Siófokon, akár a többi Balaton környéki kórház esetében a terhelés, az elsősorban július, augusztusban van. Tessenek végigmenni ezeken a Balaton környéki településeken, télen gyakorlatilag holt városokat lehet látni. Oda olyan jellegű ágykapacitás valószínűleg nem indokolt, mint amennyit a keszthelyi kórház tulajdonképpen megkapott. Ez az én szakmai észrevételem, és köszönöm szépen, hogy ezt megtehettem.

Marton István: Bogár Úr még nem merítette ki, azt hiszem.

Göndör István: a keretszám, tessék megnézni a törvényt, ki van mondva, hogy mennyi, és nincs benn Tehát hiába ül le bárki tárgyalni az egészségügyi miniszterrel, nincs miből elvenni. Tehát meg kell mondani, hogy honnan vegyen Csak ez az egy lehetőség van, nincs más. (mikrofon nélkül beszél, nehezen érteni.)

Marton István: Képviselő Úr! Én azt mondom, hogy talán, talán nem ártott volna némi tartalékot betenni egy miniszternek, hogy kerüljön egészen szárnalmas, esetenként megalázó helyzetbe. Halász Úr kétszer szólott már.

Bogár Ferenc: Én szeretném megkérdezni, a Röst Úrnak volt egy olyan javallata, vagy kérése a Jegyző Úrhoz, miszerint az 1. és 3. határozati javaslat jogilag alátámasztható-e, és gyakorlatban megtehetjük-e, szavazás előtt még.

Cserti Tibor: Mondanivalómnak a döntő részét nem mondom el. Visszafogom magamat. Azt szeretném viszont közzétenni, hogy olyan naiv vagyok, hogy azt hittem, hogy a sok közgyűlési munka után lesz már olyan, aminek a színvonalát nem tudjuk alulmúlni. Ez a mai nap meggyőzött arról, hogy ezt is alul tudtuk múlni. Nagyon kellemetlenül érzem magam személy szerint, de ez az én magánügyem lenne, ha egyébként nem képviselnék magam mögött közgyűlésben egyedül pártoktól független városlakókat. Ugye Bizzer képviselőtársam szokott mindig ilyen választási számokkal dobálózni. Én úgy érzem, hogy azokat a jó érzésű ránc szavazó embereket képviselem, a függetlenséget bizonyos értelemben, akik azt hitték, hogy ezzel a választásokkal gyakorlatilag egy fiatalos lendület jött be az okos, korábbi bölcsesség mellett talán taktikusabbak is lettünk, és nekem nagyon tetszik egyébként egy FIDESZ-es budapesti kerületi polgármesternek, ugye tegnapi – direkt nem nevezem névről, indulatokat gerjesszek – nyilatkozatát, aki úgy deklarálta, hogy az önkormányzati munkának alapvetően a helyi lakosságról kell szólni, és nem politikai túlfűtöttnak kell lenni. És ezek az eltelt időszakok, amik gyakorlatilag, igaz, hogy késve érkeztem, de én 13,30-tól veszek bent részt, de egy túlfűtött, indulatoktól messze nem mentes, sértegető hangnemű közgyűlésről van szó. a Te hozzászólásod, konkrétan, ne haragudj, hogy tegezlek, ... mondta Tóth képviselőtársam például, nagyon meg tudod sérteni az embereket. Én magam, személy szerint 20 évig dolgoztam Nagykanizsa város önkormányzatának, államigazgatásának apparátusában, sok kollégámmal együtt, harmadik ciklusban veszek már részt, és nem hiszem, hogy bármelyikünk is rosszat akarna. A kórház személy szerint is hozzám nőtt, és minden csírájában részt vettem, főleg beruházási munkában, fejlesztésében. Most is kórházi alapítványok mögött állok, és próbálunk a főorvosi karral és az ottani dolgozókkal együtt segíteni, amennyire lehet. Én azt hiszem, hogy kevesebb szóval többre jutottunk volna. Kevesebb indulattal többre jutottunk volna. Én azt javaslom most is ebben a szituációban, ne gerjesszünk indokolatlanul hangulatot, főleg a privatizációról meg beszélhetnénk sokat, mert ott tényleg tele volt a hócipőm az elmúlt közgyűlés munkájával, és senki nem akart privatizálni, és én ezt le merem ide szögezni, és az én javaslatom volt az, hogy legalábbis, ha igen, akkor olyan mértékben a jelenlegi ciklusban is kívánnak privatizálni. Akkor fordítsuk meg a hangulatot ebből a szempontból. Én, higgyétek el, hogy így látom őszintén, a jelen szituációban koncentráljunk arra, hogy mi az, amit tudunk tenni jogszabály által megengedett okosan, taktikusan és lobbizva. Használjunk ki minden dolgot, menjünk, hangzottak el ilyen értelemben javaslatok, menjünk ezen végig, és én még egyszer mondom, próbáljuk meg egy picit összefogni. Én ebbe az irányba próbálom a közgyűlés munkáját

Szölösi Márta Piroska: Tekintettel arra, hogy megszólítottam Göndör István Képviselő Úr által, ezért kértem szót. Ígérem, nagyon rövid leszek. Az egyik az az, amit ebben a néhány percben Képviselő Úr többször is kihangsúlyozott, hogy hát nincs mit tenni, mert a törvény. Egy kérdésem lenne. Azt a bizonyos törvényt ugyan már ki hozta Tisztelt Képviselő Úr? A másik dolog, azért a pedagógus béremelkedésekre, meg az autópálya építésre, ami pláne meg ugye majd Isten tudja mikor lesz majd kifizetve, ilyenekre hárítani tulajdonképpen a felelősséget, vagy ezzel magyarázni azt, hogy olyan helyzetben vagyunk, amilyenben vagyunk, hát ez enyhén szólva csúsztatás, és úgy gondolom, hogy ez egy országgyűlési képviselőhöz méltatlan, és hogy ezzel próbálja meg itt a közgyűlést, illetve a TV-nézőket etetni – elnézést, hogy így fogalmazok. Egyébként köszönöm a dicséretét, ami a fogalmazást illeti. A TV-s vitával kapcsolatban meg az a véleményem, hogy erről nincs mit vitázni, ugyanis ezek

nemes egyszerűséggel tények, Göndör István Képviselő Úr.

Bizzer András: Én is Göndör Képviselő Úrra szeretnék röviden reagálni. Tehát tényleg itt a tanárok fizetésével jött, és én még azt szeretném kérdezni Göndör Képviselő Úrtól, hogy Ön ott volt-e az öszödi beszédnél, amikor Gyurcsány Ferenc azt mondta többek között, hogy az elmúlt másfél évben nem csináltunk semmit? Tehát annak eredménye, hogy most reformok címén pénzbehajtást kell végezni, az az, hogy a választások előtt Önök – Önök ismerték be – nem csináltak semmit. Az ország már akkor is rossz helyzetben volt, de ezt tagadták, és nem csináltak semmit. Ezt Önök ismerték be. Ezért vagyunk ott, ahol most vagyunk, és ezért kell reformok címén pénzbehajtást végrehajtani. Még azt szeretném elmondani, hogy ugye a RET-ekben az ország más területén sem történt megegyezés, tehát ezt én furcsának találom, hogy ránk tolják a felelősséget, hogy a RET-ekben nem történt megegyezés. Az ország más területén sem történt, ugyanis szinte lehetetlen volt megegyezést kötni, mert olyan kevés ágyszámot rendeltek a regionális tanácsok fennhatósága alá, hogy megegyezés születhessen.

Bárdosi Gábor: Remélem, talán kicsit messzebbre ülve és nem fog beremegni a hangom, mármint azért, hogy begerjedni. Aki ismer, az tudja, hogy általában felkészülten szoktam érkezni az önkormányzat üléseire is, mint másra is az életemben, úgyhogy nem szoktam meg, hogy ha 12,00 előtt 10 perccel nem megyek haza, akkor kapjak meg egy közgyűlési anyagot. Ezt csak azért fontos, mert így aztán kénytelen voltam arra hagyatkozni, amit itt hallok, mert egy ilyen anyagot, amelyik 30 oldal, azt általában nem csak elolvasni szoktam, hanem abból próbálom meg a gondolataimat összeszedni. Hogy a közgyűlésről tudok, az egy dolog, hogy telefonon valamit megkapok, de azért közgyűlési előterjesztést, azt egy órával a közgyűlés előtt kapjak meg, ahhoz én nem vagyok hozzászokva. Ismerem a közgyűlés munkáját, tudom, hogy az elmúlt évtizedekben ez nem egyszer fordult elő. Én nem így dolgozom, nem így gondolkodom. A közgyűlésben is képviselőként úgy érkeztem, hogy munkát fogok végezni, ezért valahol egyetértve Cserti Képviselő Úrnak minden olyan mondatával, amivel a közigazgatásban, amiben én is dolgoztam, akkor még Tanácsnak hívták, oda általában dolgozni kell bejárni, és ha a képviselő idejön, akkor itt dolgozzon. Úgyhogy nem is biztos, hogy nagyon jól éreztem magamat ebben a 3,5 órában, mert én dolgozni jöttem ide, és az az előterjesztés, ami miatt mi ide óhajtottuk hetünk magunkkal egy rendkívüli közgyűlésre hívni a szembeülő társaimat, az nem arról szólt, hogy újra bíráljuk a kormányt, hanem arról szólt, hogy a kórház jelenlegi állapotáról és jövőben működési feltételeiről próbáljunk meg értelmes gondolatokat kicserélni egymással. Így aztán az értelmes gondolatokból próbáltam meg irogatni magamnak, vajmi keveset találtam. Vajmi kevés hangzott el arról, hogy hogyan fogja megoldani kórházunk igazgatója a jövőbeni munkát, ha 360 ágy lesz. Mert én csak egyet tudok elképzelni, hogy ha 360 ágy lesz, akkor is a munkát meg kell oldani, mert én az elmúlt hét esztendőben, amikor, az elmúlt három esztendőben hétszer voltam műtve, akkor is meg kellett oldani az orvosoknak a munkájukat, és nem gondolnám, hogy velem szemben ülő Bizottsági Elnök Úr, régi barátom akkor nem áll neki a műtésnek azért, mert az életemet meg kell éppen menteni. Úgyhogy valahogy a munkát el kell végezni. Baromi nehéz lesz. Tudom. Én azért jöttem ma ide, hogy megpróbáljunk értelmes gondolatokat váltani egymással, és próbáljunk beszélni arról, hogy azon kívül, amit meg kellett volna tenni egyeseknek, vagy megtették, vagy nem tették meg, milyen irományokat kellett volna megküldeni a miniszterhez. Szakmailag azért nem akarok belemenni, mert hiszen ezekhez a dolgokhoz nem értek, és ezért nem kívánok vele foglalkozni. De azért akkor, amikor egy képviselőtársunknak, mármint a mi oldalunk képviselőtársának, nevezetesen frakcióvezető társamnak a nyilatkozatára ma azt hallom Igazgató Úrtól, és nézze el, hogy ha nem pontosan idézem, de remélem, pontosan írtam fel a mondát, hogy hát, hogy ha nincs más, akkor egyes létesítmények, egyes működések értékesítéséhez kell nyúlnunk – az számomra egyet jelent a privatizációval. Nem én mondtam, bocsánat, és remélem, hogy ezt, mire vissza lehet olvasni, hallgatni, rögzített a dolog, én akkor írtam fel. Aztán azt is megkérdeztem volna nagyon szívesen, hogy Letenye polgármestere csak akkor van városunk kórházáért aggódva itt, amikor tüntetni kell? Letenye város, ha már hozzánk tartozik, és a tüntetésre eljön, akkor a Letenye város polgármestere, Halmi Úr mondja már meg ugyan, hogy mennyivel tudnak majd segíteni bennünket akkor, hogyha nekünk kevés a költségünk? Aztán az is egy olyan érdekes dolog, hogy azt mondom, hogy a költségek, ugye, mert azok rettenetesen sokak. Azokat a kerítéselemeket, gondolom, a ki- és beszerelés, finanszírozni kellett. Tudom, hogy ironikus vagyok, tudom. De nem erre készültem. Nem ezért jöttem. És ezért nagyon szépen kérek mindenkit, tegye lehetővé Polgármester Úr azt, hogy dolgozni tudjunk. Valóban, igaz van egyes képviselőtársaimnak, amikor azt mondják, hogy talán Polgármester Úr, ha nem szólna vissza, akkor azzal bezáródna egy kérdés. Talán igaz van azoknak is, akik azt hallgatják és néznek bennünket, néha

még éjjel 2,00-kor is, hogy néha furcsák vagyunk mi itt, amikor ülünk 26-an, mert néha dolgozunk. Én a múltkori közgyűlésen, egy rettenetesen hosszú közgyűlésen nagyon jól éreztem magamat. Azt hiszem, mindenki tudja, hogy meddig a pillanatig, amíg az egyik képviselőtársam nem kezdett el politizálni. Nagyon sok munkánk volt. 39 napirendi pontot tárgyaltunk meg, és azt gondolom, hogy rendes munkát végeztünk. Talán lehet úgy 6,00 óráig dolgozni, még ha éjszakába nyúló is – persze, hogy nem, én nem hiszem, hogy bármire ugrani is kellene, hiszen ezek a mondatok egymásra való munka dologban jön, és ezért azt kérem a Polgármester Úrtól, hogy még mielőtt tegye fel a határozati javaslatokat szavazásra, persze adja meg Bene Képviselő Úrnak a szót, azért arra a pontra valaki válaszoljon, hogy miközben nem vezet halasztáshoz az, hogy bírósághoz forduljunk, jogszabály melyik pontjára fogunk hivatkozni a határozati javaslat 1. pontjában, milyen jogszabályra fogunk tudni hivatkozni? Azt azért nekem valaki mondja meg egy picikét közelebbről a joghoz értők közül, és Jegyző Úr itt van, és meg tudja biztos mondani, hogy mire fogunk tudni hivatkozva ebben, mert ha nem tudunk semmire, akkor nem tartanám szerencsésnek, hogy egy olyan dolgot tegyünk meg, ami, esetleg gond van vele.

Marton István: Nehezményezi, hogy nagyon rövid idő állt rendelkezésükre a mai soron kívüli közgyűlésre, hogy felkészüljenek. Én ezt meg is értem, de nekem kötelességem, hogy 8 napon belül összehívjam. Mivel az első, ez hétfőn érkezett hozzám, ez azt jelenti, hogy jövő keddig mindenképpen meg kellett volna, hogy tartsam. Közben van a négynapos ünnep – hadd mondjam Képviselő Úr, Önnek beszélek –, és az én elfoglaltságaim sem tették lehetővé, hogy ezt az ünnep utáni időre vigyem, ezért kénytelen voltam a mai napra ezt beütemezni. Soron kívülit kértek a frakciók, megkapták. Ennyire lehetett előkészíteni, pontosan az idő rövidege miatt. Nyilván, ha a négynapos ünnep nem esik ki, akkor a helyzet egészen más. Nekem mély meggyőződés, hogy a kórházban erejéhez mérten mindenki, a főorvosok, az igazgató, az ápolónők, tehát mindenki az erejéhez képest megteendő teendőket megteszik. Ez a feladatuk. Hogy ez mennyire lesz elég, azt majd az idő eldönti. Én úgy gondolom, hogy a dolgozni tudást én lehetővé teszem, nem tartom szerencsésnek, hogy ha egyik, másik képviselő igyekszik szétbeszélni a közgyűlést, aminek számtalan tanújelét láttam az utóbbi időszakban.

Bene Csaba: Én már igazából nem a napirendi pont szakmai részéhez szeretnék hozzászólni, mert azt hiszem, hogy minden elhangzott az elmúlt több mint két, három órában. Én inkább egy-két tanulságot szeretnék levonni, illetve először szeretnék Göndör István országgyűlési képviselőnek válaszolni abban a kérdésben, hogy azt mondja, hogy megyei érdekeket képvisel. Én tisztelem Országgyűlés Képviselő Úrnak a politikai tevékenységét, én úgy gondolom ettől függetlenül, hogy Országgyűlési Képviselő Úr a 2. számú választókerületnek a megválasztott képviselője, és elsősorban az itt élő embereknek az érdekeit kell képviselni, természetesen továbbmenve a megyei és az országos dolgokat is képviselheti. Én nagyon furcsán érzem magam a közgyűlésben, és itt csatlakoznék Cserti képviselőtársam megszólalásához. Azért is, mert az elején, hogy ha hallgatom a szemben lévő képviselőtársaimat, akkor nagyon butának érzem magam, mert Ők mindig megmondják a biztosat, a tutit. Még azzal szemben is, amikor a Főorvos Úr, vagy a Főigazgató Főorvos Úr, illetve az osztályvezető főorvosok a szakmai érveket elmondják, vagy látom a leírt anyagban, hogy a szakmai kollégiumok milyen állásfoglalásokat tettek bizonyos osztályok ágyszámaival kapcsolatban. És itt a szemben lévő oldalról pedig a dicséretet, hogy micsoda jó elgondolást gondoltak ki, és hogy ez a tuti, ezen aztán változtatni nem lehet, és azok mind buták, akik országosan mindenhol tiltakoznak ez ellen az intézkedések ellen. Hát én egy kicsit demagógiának érzem. Tehát itt ezért úgy gondolom, hogy el kellene gondolkodni a szemben lévő képviselőknek, hogy ez akkor hogyan is van igazából. Aztán akkor is nagyon furcsán érzem magam, amikor itt a politikai vitában ilyen személyeskedő megjegyzések történnek. Én nem először hallom, és csak a túloldalról kedves képviselőtársaim azt, hogy Isten óvja Nagykanizsát FIDESZ-es polgármestertől. Ugye erre annak idején reagáltam is egyből, de ma is hallottam Bicsák képviselőtársamtól azt, hogy még szerencse, hogy Tóth képviselőtársam nem ült az előző közgyűlésben a képviselők között. Én egészen elképesztőnek tartom ezeket a megjegyzéseket. Azt hiszem, hogy a mi oldalunkról ilyen személyeskedő megjegyzéseket soha nem tettünk, és én törekedni fogok arra, hogy ez soha ne is forduljon elő. És elvárnám a képviselőtársaimtól, hogy ettől Ők is tartózkodjanak. Azzal mélységesen egyetérték, amit Cserti Úr megfogalmazott, hogy hát végül is arról kellene beszélni itt, hogy mit tehetünk. Ugye? És az 1. határozati javaslati pont, ez erre irányul minden hibájával együtt. Nem vagyunk jogászok, Országgyűlési Képviselő Úr, nem vagyunk jogászok. Jogászok nézzék meg valóban, hogy mit lehet tenni. Ha én jól olvastam el a miniszteri rendeletet, tehát van felülvizsgálati lehetőség. Ugye? De van erre lehetőség. Nincs halasztó hatálya, van lehetőség, a jogászok

fogalmazzák meg, és ezt fogadjuk el. És azt a fajta sikerpropagandát, amit Önök folytatnak most már 2003-4 óta, azt igazából nem tudom elfogadni, mert az ország helyzete ezt nem vetíti előre. Nem abba a helyzetbe került az ország, hogy olyan nagyon büszkén kiállhatna, és bárki azt mondhatná, gyerekek ide jutottunk, tapsoljunk. Azt senki nem vitatja, hogy az egészségügyi ellátó rendszerhez hozzá kellett nyúlni. Természetes, hogy hozzá kell nyúlni, de én úgy gondolom, nem vagyok egészségügyi szakember, hogy talán a szakmát jobban be kellett volna vonni, jobban meg kellett volna hallgatni a szakmai képviselőit, és talán velük egyezségre jutva eredményesebb lehetett volna ez a kórházreform. Én kérem Polgármester Urat, hogy zárja le a szavazást, és szavazzunk a napirendi pontokról.

Cseresnyés Péter: Míg a polgármester vissza nem tér, átadta nekem az elnöklést. Polgármester Úr helyett akkor én most vezetném az ülést. Karádi Úrnak megadom a szót. Én mindenkinek a figyelmét felhívom, hogy én most figyelni fogom, hogy ki kapott kétszer már szót, és ahhoz igazodva fogom megadni addig, míg Polgármester Úr vissza nem érkezik. És arra kérnék mindenkit, hogy rövidre fogja a mondanivalóját, mert már eléggé előrehaladott az idő, és nem hiszem, hogy ugyanazt többször el kéne mondani.

Karádi Ferenc Gyula: Azokban a kérdésekben, amelyek távol esnek az érdeklődési körömtől, meg szoktam kérdezni olyanokat, akik jobban értenek hozzá, mint én. Ebben a helyzetben is ezt történt. Egy olyan személytől kértem tanácsot, aki hosszú évek óta dolgozik abban a szakmában, amiről most szó van. Summás véleményt szokott mindig megfogalmazni, most is ezt tette. Elmondom azt a két szót, amit nekem – ide leírtam, amit nekem ma reggel mondott. A miniszteri levélre azt mondta, hogy katasztrófa. A Kórházigazgató Úr tájékoztatójára pedig azt mondta, hogy minden szó igaz. Kérem, képviselőtársaim, még egyszer elmondom. Tehát miniszteri levélre azt mondta, hogy katasztrófa, a kórházigazgatóéra pedig azt, hogy minden szó igaz, tehát alátámasztott az a tény, hogy itt tennünk kell valamit. Az Országgyűlési Képviselő Úr instrukcióit úgy fogom fel, mintha egy gladiátor lenne az önkormányzat, a kórház vezetése, és be vagyunk küldve egy arénába, és majd a küzdelem kezdődjön el egy bizonyos keretek között, osszuk egymás között az ágyakat, ahogy tudjuk, és akinek nem jut, annak majd Molnár Miniszterelnök Úr az ismert jelet fogja mutatni. Ez egy fair eljárás Ön szerint, Képviselő Úr?

Bene Csaba: Szeretném javasolni, hogy az 1. számú határozati javaslatot az alábbiak szerint módosítva fogadjuk el: Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése felhatalmazza a polgármestert, hogy minden jogi lehetőséget kihasználva tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az Egészségügyi Miniszter 5950-1/2007-1000MIN számú határozatát felülvizsgálta. A továbbiakban pedig a leírt határozati javaslat. Kérem megszavaztatni Polgármester Úr.

Marton István: Kérem, aki egyetért vele, az tegye fel a kezét, lévén, hogy nincs gépi szavazásra lehetőség. Majd a módosítások a végére jönnek, Röst Úr. Ez is módosítás úgy egyébként. Röst Úr, kikérem magamnak ezt a hangot. Módosítás volt, frakcióvezető tette fel, én a frakciókat más súlyon kezelem, mint a Jó, akkor az SZMSZ-t módosítjuk. Jó, akkor Röst Úrnak a javaslatát teszem fel, bocsánat, nem a Röst Úrét kell feltenni először. A Bogár Úrét, aki 4-diknek javasolta, hogy a somogyi területekkel történjen, amit javasolt. Én úgy gondolom, hogy mivel – Röst Úr, legyen szíves, hagyja abba, hát nem lehet, így tényleg nem lehet ülést vezetni, ahogy Maga viselkedik. Tehát a somogyi területekről szólt Bogár Képviselő Úrnak a javaslata, amire Ő felvetette, hogy tárgyaljunk velük. Én ezt önként felvállaltam, illetve közöltem, hogy tegnap ezt már meg is kezdtük. Én úgy gondolom, hogy ezt el lehet fogadni, és márciusi soros ülésen az eredményről be kell, hogy számoljak. Aki ezzel egyetért, kérem, szavazza meg. Köszönöm, tartózkodás nem volt, ellenvélemény nem volt.

A közgyűlés 18 igen (egyhangú) szavazattal a javaslatot elfogadja.

Marton István: Akkor másodszor felteszem Röst Úrnak a javaslatát, hogy a Szociális és Egészségügyi Bizottság vizsgálja ki, nem mondom végig, benne van a gépben szövegszerűen. Aki ezzel egyetért, az kérem, hogy szavazza meg. Én ellene vagyok, én biztos, hogy nemet szavazok. 6 igen. Tartózkodás? Nem volt. Aki nemmel szavazott, az tegye fel a kezét, de szerintem, az pontosan egy tucat. Ugyanis nem marad más az igen, meg a tartózkodás után kedves Bárdosi Képviselő Úr. Tehát 6

igen és 12 nem mellett elvetve.

A közgyűlés 6 igen és 12 nem szavazattal a javaslatot nem fogadja el.

Marton István: Akkor jön az utolsó módosítása a Bene Úrnak. Aki támogatja, kérem, hogy szavazza meg, és az gyakorlatilag ugye az 1. pontnak a módosított változata. Ez 13 igen. Aki tartózkodott? 5 tartózkodás és 0 ellenszavazat mellett elfogadva.

A közgyűlés 13 igen és 5 tartózkodás szavazattal a javaslatot elfogadja.

Marton István: Most jön az eredeti 2. Felkéri Dr. Kovács József főigazgatót, hogy a kórház további működtetésére készítsen intézkedési és finanszírozási tervet és azt terjessze a közgyűlés elé. Ehhez nem volt módosítás. Aki egyetért vele, kérem, szavazza meg. Ez 18 egyhangú igen. Ellenpróbát nem kérek, mert teljes a létszám.

A közgyűlés 18 igen (egyhangú) szavazattal a javaslatot elfogadja és a következő határozatot hozza:

80/2007.(III.14.) számú határozat

Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlése

1. felhatalmazza a polgármestert, hogy minden jogi lehetőséget kihasználva tegyen meg mindent annak érdekében, hogy az Egészségügyi Miniszter 5950-1/2007-1000MIN számú határozatát felülvizsgálta. A felülvizsgálati kérelem tartalmazza indoklasként Nagykanizsa Megyei Jogú Város Kórháza által készített szakmai anyagban foglaltakat, valamint azt, hogy a miniszteri határozatban foglaltak Nagykanizsa és vonzáskörzete polgárainak érdekeit és alkotmányos jogait súlyosan sértik.

Határidő: 2007. április 9.

Felelős : Marton István polgármester
(Operatív felelős: Dr. Kovács József főigazgató)

2. felkéri Dr. Kovács József főigazgatót, hogy a kórház további működtetésére készítsen intézkedési és finanszírozási tervet és azt terjessze a közgyűlés elé.

Határidő: 2007. márciusi soros közgyűlés

Felelős : Dr. Kovács József főigazgató

3. megbízza a polgármestert, hogy kezdeményezzen tárgyalást a Somogy megyei érintett települések önkormányzataival, valamint a Nyugat-Dunántúli Regionális Egészségügyi Tanáccsal annak érdekében, hogy a Nagykanizsához közeli Somogy megyei településeket - amelyek korábban is Nagykanizsa ellátási területéhez tartoztak – továbbra is Nagykanizsa láthassa el, és amennyiben lehetőség van rá, akkor a krónikus ágyakat is kapja meg.

Határidő: 2007. márciusi soros közgyűlés

Felelős : Marton István polgármester
(Operatív felelős: Dr. Kovács József főigazgató)

Marton István: Szerettünk volna ugye egy bizottságot, hogy forduljon a miniszterhez és a kormányhoz, de mivel a pártelnökök, az SZDSZ, illetve az MSZP részéről nem vállalták, ez oka fogyottá vált, ez által, amit szavaztatni kellett, azt megtettem, így az ülést bezárom.

Marton István polgármester más tárgy és hozzászólás nem lévén az ülést 16.40 órakor bezárta. (Az ülésről készült hangfelvétel alapján ezen jegyzőkönyv a hozzászólások lényegét tartalmazza.)

K. m. f.

**Dr. Kelemen Marcell
jegyző**

**Marton István
polgármester**